KEITH DOUGLASS

COMMANDO

Keith DOUGLASS

COMMANDO

Traducere şi note:
Uncris

Colecţia *Foileton*
VP MAGAZIN 2014

Nota autorului

Înfiinţate prin ordin prezidenţial în 1962, commando SEAL (SEa-Air-Land) ale US Navy[1] sunt astăzi în top-ul mondial al unităţilor militare speciale.

În timpul războiului din Vietnam erau două unităţi-commando, SEAL 1 şi SEAL 2, fiecare alcătuită dintr-un număr de plutoane de câte 40 soldaţi, elementul operaţional de bază SEAL.

În anii '80, Administraţia Regan admite faptul că în epoca modernă conflictele armate necesită o mai mare implicare a forţelor speciale şi a operaţiilor sub acoperire, şi ca urmare, unităţile-commando au fost dezvoltate corespunzător.

În anii '90, numărul acestora a crescut la 7:

- SEAL-Commando 1, 3 şi 5 cu Cartierul General la Coronado, California, aparţinând de Grupului Special de Luptă nr. 1 al US Navy ce acţiona în Pacific şi Extremul Orient .

- SEAL-Commando 2, 4 şi 8 cu baza la Little Creek, Virginia, din componenţa NAVSPECWARGRU2-2 ce-şi desfăşura activităţile în Caraibe, Mediterana şi Orientul Mijlociu.

---

[1] US Navy - Marina Militară a Statelor Unite ale Americii.

[2] NAVSPECWARGRU - Grupul Naval de Operaţiuni Speciale de Război.

- SEAL-Commando 6, constituită în noiembrie 1980 ca unitate anti-teroristă sub acoperire a US Navy, înregistrată ca NAVSPECWARGRU-2 doar din necesitate administrativă; practic, era subordonată doar Comandamentului Operațiunilor Speciale – alături de Delta Force ale US Army[3] şi Escadroanele 1 şi 7 de Operațiuni Speciale ale US Air Force[4] – şi Joint Chiefs of Staff[5].

Atât din rațiuni de securitate, cât şi politice, unitățile SEAL sunt periodic revizuite. În acest moment, după ştiința autorului, SEAL-Commando 7 este o pură ficțiune. A fost decizia autorului de a crea o unitate fictivă care să arate ce misiuni / activități ar putea fi desfăşurate în realitate de Grupurile 1, 2 şi 6.

Keith DOUGLASS
August 1993

[3] US Army – Armata Terestra a SUA.
[4] US Air Force – Aviația Militară a SUA.
[5] Joint Chiefs of Staff – Comitetul reunit al comandanților Armelor, ce asigură consultanță pe probleme militare pentru toate organizațiile implicate în Apărare, inclusiv pentru Preşedintele SUA.

2245 Zulu +3[6]

Hawr al-Hammar, Iraq

O umbră printre umbre, o formă neagră despică în tăcere suprafața apei foarte aproape de zona unde lacul se transforma în mlaştină.

Luptătorul-commando îşi scoase masca subacvatică de pe față pentru a evita reflexiile de lumină. Câteva clipe lungi rămase nemişcat în apă, doar ochii mişcându-i pe fața camuflată cu negru.

Nimic. Vântul şoptea prin pădurea de ierburi a mlaştinii, unde hoarde de creaturi fără nume ciripeau, orăcăiau şi bâzâiau, nederanjate de intrus. Luna apusese cu o oră înainte; singura lumină venea de la stele şi de la strălucirea slabă a cerului de la sud-est.

Mişcându-se uşor, pentru a evita şi cel mai slab plescăit, umbra se mişca înainte cu genunchii în mâlul din apa puțin adâncă şi cu coatele pe pânza neagra a sacului plutitor strâns la piept ca o *swimboard*[7], mâinile înmănuşate ținând pistolul-mitralieră HK MP5SD3 cu amortizor de sunet. Mişcările sale stârniră mâlul de pe fund, care se ridică asemenea unui reziduu uleios însoțit de un miros dezgustător. Duhoarea – petrol, putreziciuni şi ouă stricate (hidrogen sulfurat) – era suficient de puternică încât să provoace lacrimi, dar înotătorul o ignoră, continuând să alunece prin noroi către mal. Asta era ca o plimbare în parc. Trecuse de nenumărate ori

---

[6] 2245 Zulu +3 – Stilul militar de a preciza ora: *twenty-two forty-five*; *Zulu* este echivalentul militar pentru GMT; *+3* este ora locală (Time zone).

[7] Swimboard - mică placă flotabilă utilizată la lecțiile de înot.

prin altele mai rele în Florida, Panama şi Marea Mlaştină Neagră din Virginia.

Treptat, adâncimea scăzu, conturându-se un fel de mal. Printre smocuri de stuf şi iarbă de mlaştină, găsi un loc cât de cât solid format din rădăcini răsucite şi mâl, ce se ridica cu doar câțiva cm peste suprafața apei.

În tăcere, cu mişcări puține, antrenate, el îşi scoase înotătoarele de pe încălțămintea de luptă. Apoi, trase fermoarul sacului impermeabil şi începu să extragă diversele piese de echipament. Îşi puse AN/PVS-7, ochelarii pentru vedere-noaptea. Aparatul de 700 g transforma întunericul într-o lumină verde, clară ca ziua, şi îi dădea aspectul suprarealist al unui extraterestru, jumătate-robot. Timp de mai bine de cinci minute, luptătorul stătu pitit la marginea mlaştinii, observând împrejurimile prin NVG[8], ascultând zgomotele nopții şi plescăiturile apei.

Încă nimic. Bine.

Ridică ochelarii pe frunte, şi luă un receptor GPS, ridicându-i antena laterală. Studie cu atenție cifrele de pe micul ecran luminos, apoi dădu din cap cu satisfacție. Remarcabil! Ajunsese la țintă cu o precizie de douăzeci de metri, şi asta, după un înot subacvatic de aproape trei *klicks*[9]!

Se răsuci cu fața spre lac şi, cu o lanterna mica cât un deget, semnaliză de trei ori. Strălucirea roşie era prea vagă pentru a fi văzută la mai mult de câțiva zeci de metri peste ape. Ca răspuns tăcut, aproape miraculos, alte umbre negre ieşiră halucinant din apă, unde aşteptaseră semnalul. Fiecare om era echipat la fel ca şi

---

8 NVG - Night Vision Goggles – ochelari (dispozitiv-electronic) pentru vederea în întuneric.

9 Klick - Slang (argou, jargon) militar pentru *Kilometru*.

primul, în negru, cu tub pentru respirație, numeroase pachete şi rucsacuri impermeabile, prevăzute cu hamuri; fiecare purtător avea pachet oarecum diferit. În rucsacul impermeabil al unuia se afla HST-4 sat-COMM, aparatul de transmisie şi codificatorul KY-57. Un altul îşi scosese deja un M-60E3, mitraliera uşoară cu un lansator-de-grenade suplimentar montat frontal între elementele bipodului. Un al treilea tocmai făcea să apară din apele mâloase forma prelungă a amortizorului de zgomot de la pistolul-mitralieră HK MP5.

În total, încă şase bărbați s-au alăturat primului, la marginea mlaştinii. Doi cu NVG-uri alunecară în stuf, pe flancuri, asigurând securitate pentru ceilalți cinci în timp ce aceştia îşi scoteau restul echipamentului.

Blue Squad[10], plutonul 3, SEAL-commando 7, a sosit înarmată şi gata de luptă.

[10] Squad - Echipă, grupă.

2301 Zulu +3

Hawr al-Hammar, Iraq

Chief[11] *Machinist Mate* Tom Roselli, primul luptător din commando care a ajuns pe mal, îşi puse dispozitivul de comunicații, fixând bine în urechea stângă casca şi acoperind-o cu capişonul tricotat. Firul trecea pe la ceafă sub tricoul negru, unde era conectat cu o unitate radio Motorola aflată sub vesta de luptă. Microfonul rămase sub buza inferioară. Apăsă uşor de două ori butonul de emisie. O clipă mai târziu, auzi în cască un *tsk-tsk*, răspunsul comandantului. Radioul funcționa OK.

Excitarea era maximă, ardea în venele lui Roselli ca focul lichid. Era pregătit să lupte şi să omoare. Asta era realitatea, misiunea de luptă pentru care fusese intens antrenat în ultimii şapte ani ca Navy SEAL. Mai fusese şi înainte în operațiuni de luptă, în timpul Războiului din Golf, dar nu ca aceasta.

Cu mai puțin de o oră mai înainte, Roselli împreună cu alți treisprezece combatanți, duri, gata de luptă, fiecare cărând peste 50 kg de echipament, făcuseră prin întuneric 10 km prin sudul Iraq-ului. Neauziți, ei se paraşutaseră prin aerul subțire şi rece de deasupra Hawr al-Hammar, o mlaştină mare şi întortocheată care înconjura lacul ce se întindea pe vreo 25 km în lungul luncii râului Eufrat, de la An Nasiriya până la unirea Eufratului cu Tigrul, chiar lângă oraşul Al-Basra. Deschizând paraşutele-aripă la 3000 m, planaseră km

---

[11] Chief Petty Officer – grad în US Navy (cod NATO - OR-7) echivalent plutonier. E de discutat sistemul american de a mixa gradul cu funcția şi mai ales modul de echivalare cu gradele din Armata Română.

întregi până la apele tăcute, amerizând în sfârşit, în capătul estic al lacului. De acolo, cei 14 oameni – un pluton SEAL organizat în două secţiuni de câte 7 – şi-au continuat marşul către malul sudic.

Roselli era în *Blue Squad*, şase soldaţi şi comandantul de pluton, *Lieutenant*[12] Vincent Cotter. *Gold Squad* – dacă totul mergea conform planului – trebuia să se formeze separat la circa 2 km mai departe, spre vest.

La ora 2310, grupa era gata de plecare. Echipamentul pentru respiraţia la mare altitudine şi cel de înot erau bine ascunse la marginea apei. Oamenii se dispuseră în dispozitiv de luptă pe două linii (CQB[13]).

Roselli îşi puse din nou NVG la ochi, îl porni şi preluă conducerea marşului.

Se deplasau spre sud, prin nămol şi noroi care apoi lăsă loc treptat pământului tare, aproape uscat, mişcarea fiindu-le ascunsă de marea de trestii înalte care se întindea fără sfârşit în întuneric în toate direcţiile. Păstrau între ei un interval de cinci metri. În urma lui Roselli era *Master Chief*[14] George MacKenzie, un texan înalt, solid, care ducea pe umeri o mitralieră M60 şi pistolul mitralieră MP5SD3. Era numărul doi şi, în acelaşi timp, şi navigatorul grupei, verificând mereu busola şi GPS-ul pentru a menţine drumul corect.

Lieutenant Cotter era numărul trei, iar în urma lui *Electrician's Mate Second Class* Bill Higgins. Pe poziţia a cincia, sanitarul grupei, *Hospital Corpsman Second Class* James „Doc” Ellsworth. Subtilităţile Convenţiei de la Geneva nu însemnau mare lucru pentru o unitate

---

[12] Lieutenant – grad în US Navy (cod NATO - OF-2), echivalent *căpitan*.

[13] CQB - Close Quarters Battle – dispozitiv de luptă în care mici unităţi angajează inamicul de la mică distanţă, cu armamentul uşor din dotare, sau corp-la-corp cu arme albe.

[14] Master Chief Petty Officer – grad în US Navy (cod NATO - OR-9), echivalent plutonier-adjutant.

SEAL infiltrată adânc în teritoriul inamic; Doc nu purta nici un însemn cu Crucea roşie, dar era dotat cu un pistol mitralieră HK MP5SD3 ca al lui Roselli, arma lui favorită. După el, ținând de mânerul-cătare o *combo* (carabină M16 prevăzută şi cu un aruncător de grenade M203), era *Hull Technician First Class* specialistul în instalații navale şi explozivi Juan „Boomer"[15] Garcia. Ultimul din grupă era *Quartermaster First Class*, specialistul navigant Martin „Magic" Brown, un puşti de culoare din centrul Chicago-ului, a cărui talent în mânuirea carabinei Remington Model 700 îi câştigase rolul de lunetist.

Fiecare om era un specialist, antrenamentul dezvoltându-le abilitățile naturale. Doi dintre ei purtau NVG-urile tot timpul, în timp ce restul foloseau când era nevoie dispozitivele de ochire pe timp de noapte ale armelor. Schimbau des între ei aceste poziții pentru a evita oboseala ochilor provocată de ochelarii de noapte, doar pozițiile trei (*CO*[16]) şi patru (*commo man*[17]) rămânând neschimbate.

Nu schimbau nici un cuvânt între ei. Comunicarea era limitată la semne cu mâna, atingeri, şi rar, la simple *click-clack* prin radio. Încrederea reciprocă şi coordonarea în grup era perfectă şi fără efort. Aceşti oameni au muncit, antrenat, trăit împreună luni întregi, încât fiecare putea să simtă poziția şi mişcările celorlalți chiar şi în întuneric total.

Uneori Roselli avea impresia că le poate ghici şi gândurile.

---

[15] Boomer – e specialist în explozivi; face zgomot mare (în argou/slang).
[16] CO - Commanding Officer – ofițerul comandant.
[17] Commo man - Operatorul radio.

Dar în acest moment, desigur, nu avea nevoie de puteri psihice paranormale pentru a şti ce gândesc ceilalți. Fiecare era absolut concentrat la misiune şi la obiectivul lor, care acum era la doar zece km spre sud.

0145 Zulu +3

La sud de Hawr al-Hammar, Iraq

Mlaştina se întindea pe mai bine de douăzeci de km între apele negre, nemişcate ale Hawr al-Hammar şi anticul oraş Al-Basra spre sud-est. La nordul lacului smârcurile acopereau sute de km² între râurile Tigru şi Eufrat, de-a lungul a aproape jumătate din drumul spre Baghdad.

În anii de după Războiul din Golf, totuşi, inginerii lui Saddam Hussein au conceput un sistem de canale artificiale şi râuri îndiguite în încercarea de a drena întreaga regiune. Râul Qadissiya – săpat în 1993 de 4500 muncitori în numai 45 zile – drena apa din cea mai mare parte a pământurilor mlăştinoase din sudul Iraq-ului în Eufrat, şi împreună cu râurile Saddam şi Muma-Tuturor-Bătăliilor transformase deja străvechea înfăţişare a zonei. Oficial, proiectul era destinat recuperării de noi pământuri pentru agricultură. Era doar pură „coincidenţă” faptul că mlaştinile din sudul Iraq-ului ofereau de mult timp refugiu şiiţilor, dizidenţilor şi rebelilor.

Pe măsuţă ce intruşii înaintau spre sud prin tot mai rarele ţinuturi mlăştinoase, întâlneau tot mai des semne de locuire. De două ori s-au oprit, apoi au efectuat largi ocoluri pentru a evita nişte *sarifas*, locuinţe tradiţionale din trestii cu intrarea ornată cu perdele-zăbrele. Locuinţele şi ambarcaţiile-canoe, *mashufs*, erau identice cu cele construite pe aceste meleaguri în ultimii 6000 de ani, cel puţin.

Tot de două ori, commando-ul se făcu una cu pământul când patrule iraqiene trecură prin apropiere

trosnind prin trestii şi chemându-se unii pe alți cu strigăte ascuțite, guturale în arabă. Altă dată, când traversau prin vadul nămolos al unui canal, încremeniră, la fel de nemişcați şi invizibili ca şi muşchiul ce acoperea buştenii, în timp ce prin apropiere patrula încet o şalupă cu motor, o *Zhuk* de producție sovietică.

În sfârşit, trestiile făcură loc smocurilor de iarbă şi tufişurilor dese ca peria, la marginea unei zone de sol uscat şi nisipos. La marginea mlaştinii, commando-ul se opri încă o dată să se odihnească şi să-şi curețe armele, mai ales mecanismele de dare a focului şi încărcătoarele cu muniție.

O geană de lumină făcea cerul să se lumineze la sud-est, părând puternică şi supărătoare după întunericul tăcut din mlaştină.

Pulsul lui Roselli crescu pe măsură ce studia această lumină printr-un binoclu puternic. La cinci sute de metri, modernul aeroport Shuaba era construit pe pământ recuperat prin desecarea mlaştinii. Privind de la nivelul solului, Roselli putea să vadă turnul de control şi hangarele aeroportului civil. La dreapta erau mai multe clădiri, un turn mai mic şi barăcile bazei miliare aeriene. Dincolo de aceasta, pe versantul unei coline şi abia vizibil prin strălucirea luminilor aeroportului, era un mic orăşel, Zabeir.

Chiar în fața turnului de control, prins in fascicolele de lumină ale unei duzini de reflectoare puternice, staționa un avion de transport C-130 Hercules. Foarte vizibil pe marele ampenaj vertical era steagul albastru deschis al Națiunilor Unite.

Roselli începu să respire uşor imediat ce-şi coborî ochelarii, dar în acelaşi timp focul ce-i ardea în vene deveni parcă mai intens. Commando-ul a ajuns la

obiectiv, după ce au fost paraşutaţi într-un lac, apoi s-au târât kilometri întregi prin mlaştină printr-un teritoriu controlat de iraqieni, şi au făcut-o neobservaţi. Dar, abia acum, era gata să înceapă adevărata distracţie.

0210 Zulu +3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Lieutenant Vincent Cotter privea prin binoclu avionul Națiunilor Unite, căutând atent santinelele care ştia că trebuie să fie acolo. Rampa din spate, ca şi uşile pentru marfă erau închise, dar o autoscară ca pentru avioanele civile era dispusă la uşa din față. Intraseră trupele iraqiene în avion? Mai erau ostaticii la bord? Nu se putea răspunde la aceste întrebări de aici.

Plutonul trei se informase amănunțit asupra situației ieri după-amiază la Dahran, iar Cotter studiase fotografiile aeroportului Shuaba luate de pe orbită de satelit şi de la mare altitudine de un avion de recunoaştere Aurora aparținând Air Force.

Amândouă sursele arătau că *Herky Bird*[18] era bine păzit. Conform ultimei comunicări radio a echipajului UN, în urmă cu vreo opt ore, trupele iraqiene încă respectau statutul suveran de extrateritorialitate al avionului şi nu urcaseră la bord. Dar, se gândi Cotter, situația se putuse schimba uşor în ultimele câteva ore. Commando-ul SEAL trebuia să acționeze cu atenție, pornind de la presupunerea că trupele iraqiene erau deja la bord. Cât despre inspectorii ONU, dacă mai erau în avion, numai o privire mai de aproape putea da un răspuns.

Criza se declanşase ieri la 0930, când C-130 decolase de pe aeroportul Al-Muthana din Baghdad spre Shuaba

---

[18] Herky Bird - poreclă dată avionului C-130 Hercules.

în vederea unei inspecții neprogramate pentru descoperirea armelor chimice şi biologice depozitate lângă al-Basra. Pontul care a determinat inspectorii ONU să vină în acest oraş vechi de 1400 ani provenea dintr-o sursă sigură; inginerii germani care ajutaseră la construirea instalației cu zece ani mai înainte prezentaseră planuri şi fotografii. Instalațiile de la al-Basra au fost folosite aproape cu siguranță la producerea şi stocarea agenților CB (chimici & biologici), iar prezența unei pardoseli de beton neobişnuit de groase sub o parte a fabricii a sugerat că ar putea fi legată de programul nuclear al Iraq-ului.

Sosind pe neaşteptate la Shuaba, douăzeci de km est de al-Basra, cincisprezece inspectori ONU şi-au descărcat Land-Rover-ele şi au descins la instalațiile suspectate, construite la jumătatea drumului dintre al-Basra şi aeroportul Shuaba şi deghizate ca o făbricuță de maşini unelte.

Acolo, inspectorii au trecut de santinelele iraqiene dezorientate sechestrând un număr de dosare şi alte dovezi fizice, apoi au plecat cu ele spre aeroport.

Tocmai încărcau documentele la bordul avionului când, trupe iraqiene – recunoscuți ca membri ai Gărzii Republicane[19] – au sosit, cerând înapoierea documentelor secrete. Când comandantul suedez al echipei ONU a refuzat, situația s-a blocat.

Iraqienii au interzis decolarea avionului Hercules, până când documentele confiscate nu sunt returnate.

Blocaje similare s-au întâmplat şi mai înainte, la începutul Războiului din Golf din '91. Toate însă, au fost rezolvate paşnic. Totuşi, de data aceasta, situația era

[19] Garda Republicană - trupe de elită ale Armatei iraqiene aflate sub comanda directă a lui Saddam Hussein.

mai urgentă şi mai periculoasă. Consiliul Militar iraqian – considerând incidentul ca fiind o grosolană violare a suveranității naționale – amenința să distrugă avionul decât să-i permită să părăsească țara.

Ca circumstanță agravantă a situației, unul dintre inspectorii ONU de la bord era american, un coordonator CIA[20] pe nume Arkin; Compania[21] îl voia pe Arkin plecat din Iraq, şi prezent la Langley pentru lămuriri urgente.

Din tonele de ordine operaționale primite, Cotter ghici că Agenția a dat peste ceva al dracu' de important în al-Basra.

SEAL 7 a fost numită de Pentagon să execute misiunea, cu numele de cod Operațiunea *Blue Sky*, o infiltrare sub acoperire în Iraq pentru salvarea ostaticilor.

Cotter întoarse binoclul către est, unde două autobuze vechi, ruginite fuseseră parcate de-a curmezişul pistei, blocând efectiv decolarea. Alte jeep-uri erau şi ele parcate alături, şi *Lieutenant* SEAL putea vedea scânteierea unor țigări aprinse. Le simțea şi mirosul. Când vântul bate pe direcție, este posibil să detectezi mirosul unei țigări chiar şi de la trei km; acestea aveau tutun tare şi iute. Se gândi că erau fie turceşti, fie ruseşti.

— Pot să dobor cei patru *ostili* de la baraj, *Skipper*[22], şopti Martin Brown lângă el. Brown avea carabina Remington Model 700 pregătită, cu un vizor de noapte AN/PVS-4 gata montat.

---

[20] Central Intelligence Agency – Agenția Centrală de Informații.
[21] Compania - denumire argotică pentru CIA.
[22] Skipper - comandantul unui vas, al unei echipe, grupe.

— Stai să mai arunc o privire, Magic. Ochelarii de noapte ai lui Cotter distingeau siluetele umane până la cca 150 m. Luă carabina lui Brown şi, privind prin vizor, reuşi să vadă până la peste 400 m.

Yeah... erau acolo. Demascați de strălucirea verde-gri, patru soldați iraqieni tolăniți în vehicule, fumau, discutau, dar nu păreau alarmați.

Reorientând vizorul carabinei către C-130, mai văzu doi soldați stând pe treptele scării avionului. Continuă să numere: trei se odihneau stând jos sub avion, şi un altul sus pe rampa turnului de control. Zece în total... cu siguranță însă că mai erau şi alții, probabil in clădirea terminalului, în hangare, sau în cele trei camioane militare parcate lângă intrarea turnului de control.

Înapoie carabina lui Brown, apoi îşi verifică ceasul, acoperind cu grijă lumina cifrelor. Ora 0215. Era aproape timpul să înceapă.

Vincent Xavier Cotter, rezervat, taciturn, fiul cel mare al unei familii catolice, nu părea a fi un războinic. În timpul liceului dorea să ajungă preot, dar după moartea tatălui său, abandonă ideea, trebuind să muncească pentru a-şi întreține mama şi cei doi frați mai mici. În cele din urmă obținu diploma G.E.D.[23] şi se înrolă în Navy, socotind că va putea trimite mai mulți bani acasă, de vreme ce guvernul îi asigura casa şi masa.

Viața din Navy i se potrivea. Patru ani mai târziu, ca mecanic clasa a II-a, se reînrolă pentru încă şase ani,

---

[23] G.E.D. - General Educational Development (General Education Diploma, General Equivalency Diploma, Graduate Equivalency Degree) este o diplomă de absolvire a liceului. Uzual i se spune „Good Enough Diploma” – diploma suficientă.

intrând în acelaşi timp în şcoala BUD/SEAL de la Coronado, California.

Nu prea era sigur de ce se oferise voluntar pentru antrenamentele BUD/S[24], gândindu-se doar că probabil vrea să-şi dovedească ceva lui însuşi, o provocare pentru minte şi trup. Antrenamentul SEAL a fost desigur o provocare, un coşmar de noroi, epuizare, umilire şi munca istovitoare, dincolo de tot ce s-ar putea imagina vreodată, un curs-iad conceput pentru a elimina pe cei care nu sunt de-a dreptul perfecți din punct de vedere fizic şi mental.

Încă mai visa acel clopot blestemat.

Fusese montat la un capăt al terenului de antrenament, „polizorul”, aşa cum era bine cunoscut de echipele de recruți care-şi executau acolo exercițiile. Orice cursant BUD/S care voia să abandoneze, putea să o facă la orice oră din zi sau noapte, făcând doar să bată clopotul de trei ori. În timpul perioadei de zile lipsite de somn, dar pline de antrenamente fizice extreme, numite oficial Săptămâna Motivațională – dar pe care stagiarii au numit-o întotdeauna Săptămâna Iadului – doi recruți BUD/S erau desemnați să care clopotul peste tot unde mergeau echipele. Voiau să-l facă să sune! Oh, cum ar fi vrut să-l facă să sune! Au fost momente când Cotter şi-a dorit atât de intens un duş şi nişte haine curate şi un somn lung de opt ore, neîntrerupt, încât ar fi făcut orice, orice ca să le obțină.

Cu excepția abandonului. A rămas şi a absolvit cursul – doar unul din doisprezece, dintr-un efectiv inițial de şaizeci. După o obişnuită perioadă de verificare, a câştigat în sfârşit râvnitul „Budweiser”, (insigna vultur /

---

[24] Basic Underwater Demolition/SEAL – este un antrenament special de 6 luni la Centrul Naval din Coronado, California.

trident / pistol-cu-cremene), emblema SEAL, purtată cu mândrie în stânga pieptului.

Anul următor a servit în SEAL – Commando 2, staţionată la Little Creek, Virginia, şi a participat la raidurile asupra instalaţiilor petroliere iraniene, în timpul aşa-zisului „Război al petrolierelor” din anii `80. În 1986 s-a calificat pentru NESEP, un program educaţional al Marinei prin care a efectuat cei patru ani de colegiu şi zece săptămâni de cursuri la Şcoală de ofiţeri (în vara dinaintea anului terminal). După BUD/S, colegiul i s-a părut o vacanţă, iar obligaţiile de la OCS - „Găinaţ”[25], în Providence, Rhode Island, au fost un veritabil lux. A reuşit chiar să găsească timp să se însoare şi să facă un copil, o fată. Absolvent *Ensign*[26] în 1990, a fost imediat realocat unităţilor-commando, servind cu SEAL 4 în războiul din Golf, apoi preluând comanda plutonului 3 din nou formata SEAL Commando 7.

Îşi verifică ceasul din nou. Ora 0230. Era timpul.

Acţionă radioul, vorbind încet în microfonul lipit de buze.

— *Gold*, sunt *Blue*. Autentificare *Sierra Tango 5*.

— *Blue*, *Gold* – auzi în cască; vocea era a *Lieutenant j.g.*[27] Ed DeWitt, 2-IC[28] – Recepţionat. Autentificare *Foxtrot 3-9. Lockpick*.

Echipa lui DeWitt era pe poziţie şi gata să acţioneze.

— Am înţeles, *Gold*. Aşteaptă.

---

[25] OCS – joc de cuvinte între acronime: Officer Candidate School – Organized Chicken Shit.

[26] Ensign – grad militar în US Navy (con NATO – OF-1), echivalent *aspirant*.

[27] Lieutenant j.g. – (junior grade) grad în US Navy, mai mic decât *Lieutenant*, dar superior *Ensign*.

[28] 2-IC - Second in Command – adjunctul comandantului.

Alunecând uşor prin întuneric, ajunse la Higgins care tocmai pusese în funcțiune un mic radio-satelit, şi îl cuplă cu un codificator KY-57. Antena, o umbrelă pliabilă de numai 30 cm diametru, a fost deja montată şi aliniată cu satelitul MILSTAR aflat la 36.000 km deasupra Ecuatorului.

— Deci, *Lieutenant*...? întrebă încet Higgins. Îi dăm drumu'?

— Aşa ar trebui. Doar dacă Washington-ul nu hotărăşte altceva.

Luă microfonul în mână.

— *Fairyland*, *Fairyland* – apelă în şoaptă. Aici *Blue Water*.

— *Blue Water, Fairyland* – auzi în cască după un moment de întârziere. Te auzim.

— *Fairyland, Blue Water*. *Lockpick*. Repet, *Lockpick*.

— *Blue Water*, confirm *Lockpick*. *Cold Steel*. Repet, *Cold Steel*.

Adrenalina se revărsă în venele lui Cotter. Misiunea continua!

— Recepționat, *Fairyland*. *Cold Steel*. *Blue Water* terminat.

Cotter puse aparatul în rucksack, privindu-l în ochi pe Higgins.

— Îi dăm drumu'!

Higgins – zis şi „profesor Higgins”[29] pentru pasiunea lui pentru cărți – răspunse cu un zâmbet de ucigaş maniac, dinții sclipindu-i pe fața camuflată cu negru, ieşită parcă dintr-un coşmar.

---

29 Profesor Higgins - personaj din „Pygmalion” (My Fair Lady – în varianta ecranizată) de George Bernard Shaw.

1835 Zulu -5

Joint Special Operations Command Center[30]

Pentagon

În timpul primelor ore ale campaniei *Desert Storm*, un spion iraqian mai atent ar fi putut trage concluzia că se întâmplă ceva deosebit, după numărul mare de pizza livrate atât la Casa Albă cât şi la Pentagon. Adevărat sau nu, în această noapte câteva cutii erau deschise pe masă, lăsând să se vadă câte o pizza pe jumătate mâncată. Cei din cameră, totuşi, acordau mai puţină atenţie cinei, decât marelui monitor Tv de pe consolă. Uniformele arătau că sunt prezente diverse servicii din Army, Navy, Air Force, amestecate cu civili ce includeau ofiţeri de legătură cu CIA şi un subsecretar de stat de la Ministerul Apărării.

Captain[31] Phillip Thomas Coburn se simţea oarecum depăşit între atâţia oficiali în costume civile şi ofiţeri superiori galonaţi la greu, dar… până la urmă, era un SEAL, iar ceea ce se desfăşura pe ecran era o operaţiune SEAL. Veteran, cu 25 ani de serviciu militar, începuse cu SEAL 2 în Vietnam. Acum era comandant al SEAL 7, o unitate de elită ultrasecretă, organizată în 4 plutoane a câte 40 luptători fiecare.

Luminile din încăpere erau stinse, feţele celor prezenţi fiind luminate doar de fosforescenţa stranie a monitorului. Se auzea murmurul a numeroase voci: comentariile piloţilor şi ale SEAL ce vorbeau între ei prin

---

30 JSOCS – Centrul de Comandă Reunit al Operaţiunilor Speciale.

31 Captain – grad în US Navy (cod NATO OF-5), echivalent *colonel*.

radiourile tactice. Operațiunea *Blue Sky* era foarte complexă, implicând mult mai multe resurse, nu doar Plutonul SEAL aflat acum în acțiune.

Ce se vedea acum pe ecran era o imagine aeriană a aeroportului; un gigant avion cvadrimotor, văzut direct de deasupra lui, staționat pe pistă, era perfect vizibil. Nişte puncte luminoase mişcătoare păreau, prin comparație, nişte furnici.

Privind ecranul, Coburn simți un fior. Aceia erau oamenii lui ce se mişcau ca nişte umbre pe monitor. Dumnezeule, cât ar fi vrut să fie cu ei!

— Te simți bătrân, Phil? murmură o şoaptă lângă el.

— Bagă-ți-o, Paul! şopti la rândul său, iar celălalt rânji în întuneric.

Captain Paul Mason era singurul prieten al lui Coburn în acea încăpere, tot un veteran al commando-urilor din Nam[32]. O rană căpătată în urmă cu doisprezece ani la un salt cu paraşuta, îl scosese din statutul de combatant, dar continua să se considere un membru SEAL. Odată ce ai fost unul dintre ei, rămâi cu ei, indiferent ce trebuie să faci în prezent. Acum Mason *staff officer*[33] în cadrul SEAL, ocupându-se de reprezentarea acestora la USSOCOM – Comanda Operațiunilor Speciale – care dirija toate unitățile SPECWAR, incluzând Forțele Speciale ale Armatei, Forțele Delta şi SEAL.

Experiența de luptă comună îi împrietenise pe cei doi. Mason nu mai era un SEAL activ, în timp ce Coburn deşi îşi menținuse calificarea cu un impetuos regim zilnic de alergări, exerciții, antrenamente, ajunsese

---

32 Nam – Vietnam.

33 Staff officer - categorie de ofițeri necombatanți aflați pe funcții în care filtrează/dirijează informațiile între nivelele de comandă şi cele de execuție ale sistemului ierarhic.

blocat într-un birou. Ultima lui participare la o misiune fusese în Grenada, şi la vârsta de cincizeci de ani îşi simţea ceasul biologic.

„La dracu'!", gândi, uitându-se la monitor. „Ar trebui să fiu acolo, nu să dădăcesc o gaşcă de *costume şi galoane*[34] în subsolul de la *Fort Fumble*[35]!"

— Eu tot nu pricep ce văd! se plânse un amiral.

Se numea Thomas Bainbridge şi era comandantul NAVSPECWARGRU-2, (SEAL-Coasta de Est, cu Cartierul General la Little-Creek).

— Imagini termice în timp real, *Admiral*[36].

Mason continuă cu voce scăzută:

— Computerul îmbunătăţeşte şi corectează imaginea pentru a o face statică şi sub acelaşi unghi. Chiar acum avionul Aurora se roteşte deasupra zonei Shuaba la 30.000 m altitudine... atât de sus nu poate fi văzut de la sol nici în timpul zilei, şi cu atât mai puţin în mijlocul nopţii. Senzorii în infraroşu sunt incredibil de sensibili. Ceea ce vedeţi este căldura corpurilor luptătorilor SEAL în timp ce execută atacul. Tipul acesta solitar din Turnul de Control este probabil un soldat iraqian. Aceste străluciri albe par a fi motoare calde. Probabil două jeep-uri au parcat acolo în ultimul timp. Şi... se pare că mai sunt încă patru gărzi în jeep-uri.

— Într-acolo se îndreaptă – zise un general din Air Force, arătând spre partea stângă a ecranului. Poţi să faci un zoom pe zona asta?

Un operator tastă câteva comenzi şi imaginea de pe monitor se schimbă, focalizându-se pe patru fantomatice forme ce se mişcau rapid, în salturi scurte, peste fondul

---

[34] Civili şi militari.

[35] Fortul Neîndemânaticilor – în jargon – Pentagonul.

[36] Rear Admiral (lower half) – grad militar în US Navy (cod NATO - OF-6), cel mai mic dintre cele cinci trepte ale gradului de *Admiral*; echivalent *contraamiral*.

albastru întunecat al solului ce contrasta cu verdele unui grup de clădiri. Trei alte forme rămăseseră pe loc în spate. La o privire atentă, una dintre ele părea să fie un om aflat sus pe un mic dâmb, ce ținea în mâini un obiect lung şi întunecat. Desigur, lunetistul echipei.

— Detaliile sunt absolut uimitoare – remarcă un *colonel.*

— Bine ați venit în secolul XXI, *Colonel*, spuse unul dintre costume, un ofițer de legătură CIA. Luă o felie de pizza cu pepperoni şi unii dintre ceilalți chicotiră.

Coburn nu spunea nimic, dar continua să urmărească acțiunea tăcută a oamenilor săi pe ecran. Comentariile stupide despre acțiunile de luptă îl deranjau, dar, ca prieten al celor din echipa de pe teren, îşi repetă sieşi: *„Când un găozar mănâncă rahat, nu-l băga în seamă!”*

Ca şi cum i-ar fi ghicit gândurile, Mason îi făcu cu ochiul.

Coburn îşi ridică ochii spre tavan, apoi se aplecă spre monitor.

— Putem să avem o imagine mai largă, vă rog? ceru în şoaptă.

Imaginea sub unghi îngust cerută mai înainte arăta doar o singură echipă alergând în fața avionului; dar pe teren era un întreg pluton, 40 de oameni, iar el voia să aibă o imagine de ansamblu, nu doar o părticică.

Operatorul tastă comenzile adecvate, şi C-130, mare cât tot ecranul, se micşoră la dimensiunile unei jucării aflată lângă un mic grup de clădiri.

Conform planului, două echipe SEAL s-au apropiat de obiectiv separat. *Gold Squad* trebuia să neutralizeze gărzile blocajului de pe pistă şi din Turnul de Control; *Blue Squad* trebuia să doboare gărzile din jurul avionului şi de la bordul acestuia.

Coburn putea vedea doar umbrele termice în mişcare, ale celor două grupuri SEAL cum se desfăşurau peste câmpul de zbor. Doi oameni se târau către iraqienii de la barajul de pe pistă. Ceilalți ocupau poziții în jurul avionului.

— *Fairyland, Tally 3* – se auzi în difuzoarele din încăpere. *Hot Iron*, repet, *Hot Iron*.

General Bradley, ofițer de Aviație, ridică capul, auzind transmisia, redirecționată printr-un alt avion AWACS aflat în zbor undeva deasupra Nordului Arabiei Saudite.

— Aha! E *Tally 3*! Începem!

Tally 3 era o pereche de avioane de vânătoare *stealth*[37] F-117 ce se roteau la sud de al-Basra. Când au fost informate că SEAL erau gata de atac, avioanele negre, virară spre nord apropiindu-se de obiectiv. Ținta lor era bunker-ul de comandă al unei baterii de rachete SAM[38] iraqiene de pe dealurile de dincolo de oraşul Zabeir. Când bunker-ul va sări în aer, plutonul SEAL va lansa atacul.

Tensiunea din încăpere creştea, devenind sufocantă. Chiar şi aici, în camera întunecoasă, aflată la mii de km de locul unde acțiunea avea loc, Coburn simțea vechile-i reflexe de bătrân luptător redeşteptându-se. Simțurile i se ascuțeau; i se părea că poate să simtă nu numai mirosul de pizza, dar şi respirația şi sudoarea şi aftershave-ul fiecărui om prezent în cameră. Putea să audă zumzăitul computerelor, şuieratul aerului condiționat, agitația din vocile anonime de la radio ale echipajului AWACS anunțând ora şi confirmând că *Cowboy 1, 2* şi *3* sunt toți în aer.

---

37 Stealth - nedetectabile (invizibile) de radar.

38 SAM - Surface-to-Air Missile (rachete sol-aer).

Voia cu disperare să fie iar pe câmpul de luptă, cu Plutonul 3.

— Dom'le… – zise unu' rânjind – aşa se duce lupta în război!

Cumva, Coburn reuşi să reziste tentației de a-i îndesa pizza pe gât individului, cu un pumn zdravăn.

0236 Zulu +3

Aeroportul Shuaba, Iraq

— Îl ai în vizor?

— E ca şi mort, Skipper. Doar că nu o ştie încă.

Brown se lungi lângă Cotter, cu Remington-ul sprijinit pe mâna stângă, nemişcat, cu ochiul drept lipit de apărătoarea de cauciuc de la ocularul lunetei de noapte pentru a evita formarea unei pete de lumină pe față.

— Dă ordin şi l-am ras!

Cotter îşi verifică din nou ceasul. *Tally 3* ar trebui să-şi facă simțită prezența în orice moment. Invizibil pe radar, pe neauzite ca moartea, un F-117 lansase deja o bombă inteligentă Paveway-11 în greutate de 1 t ce plana ghidată de raza laser drept spre uşa bunker-ului SAM.

Un flash galben lumină cerul la sud-est, uimitor, absolut silențios, pe măsură ce se transforma într-o minge de foc ce se ridica de pe colinele de dincolo de Zabeir. Cotter se uita prin binoclu la soldații iraqieni de lângă C-130. Acum toți erau în picioare, uitându-se la foc cu gurile căscate.

— *Knock, knock* – făcu Higgins – apel de la Avon.

Apoi tunetul exploziei bombei coborî dinspre dealuri, şi Cotter puse mâna pe umărul lui Brown.

— Foc!

Carabina lunetistului icni, *click*-ul fiind înghițit de zgomotul îndepărtat ca al unei cascade al exploziei. Pe rampa turnului de control santinela iraqiană se poticni pe spate, scăpă arma, apoi căzu rămânând nemişcat. Brown deja ochise alte ținte, gărzile din fața avionului, care se uitau la explozie vorbind între ei. Trase din nou,

şi un iraqian, cu triunghiul roşu al Gărzilor Republicane vizibil pe veston, muri cu mâinile pe şolduri. Înainte ca vreunul dintre camarazii lui să reacționeze, patru forme întunecate, voluminoase, cu echipament neobişnuit, cu fețele pictate în negru, cagule pe cap, cu ochi sclipitori de insecte monstruoase – ochelarii de vedere noaptea – apărură dintre umbrele nopții deschizând focul.

Brown schimbă țintele din nou, una după alta, începând să lovească reflectoarele ce înconjurau avionul.

0237 Zulu +3

Pista aeroportului Shuaba, Iraq

În filmele de la Hollywood se susține că nici un amortizor de sunet pentru arme nu este complet silențios. Pistoalele mitralieră MP5SD3 ale celor din SEAL se auzeau ca o tuse înăbuşită când trăgeau. Roselli trimise două rafale scurte într-un soldat iraqian de la o distanță de 50 m aruncându-l pe spate ca o păpuşă dezarticulată.

Pe flancuri Doc Ellsworth şi Mac MacKenzie traseră în acelaşi timp cu Roselli, doborându-i pe ultimii trei iraqieni în mai puțin de o secundă.

Boomer Garcia le acoperea spatele gata să tragă cu combo M-16/M203 în timp ce controla întunericul din jurul lui C-130.

Roselli alergă spre Hercules, simțindu-se vulnerabil. Clădirea terminalului dincolo de avion, ferestrele înclinate ale turnului de control, întunecate, erau amenințătoare.

Se îndreptă sub aripa lui C-130, şi trase o rafală în spinarea unui iraqian întins pe jos. În apropiere, Doc se asigura şi el trăgând în altul.

În timpul planificării misiunii, au fost nişte discuții referitoare la faptul dacă trebuie sau nu să ia prizonieri, în special în această fază a operațiunii când ceva informații dacă iraqienii erau deja la bord sau nu, ar fi fost al dracu' de utile. În final se hotărâse că nu era timp pentru interogatorii şi verificarea informațiilor primite. Mai bine doar poc-şi-gata, bazându-se pe viteză şi

surpriză pentru a-i neutraliza pe băieții răi ce aşteptau la bordul lui Herk.

Cât despre luarea de prizonieri, ei bine... Împuşcarea prizonierilor de război (POW[39]) era o violare directă a Convenției de la Geneva. Ordinele primite de plutonul 3 prevedeau ca prizonierii să fie tratați „conform SOP”[40], fiecare înțelegând că nu va fi nici un prizonier.

— *Clear*[41]! – anunță Ellsworth de pe partea cealaltă a avionului.

— *Clear*! – confirmă şi MacKenzie de la picioarele scării de îmbarcare.

Corpul unui iraqian era căzut pe spate, cu brațul drept peste piept într-o poziție incomodă. În timp ce Roselli se apropia, brațul alunecă fără vlagă pe tarmac[42]. Instinctiv, îi trase o rafală în piept.

— *Clear*!

— *Alfa, Bravo* – comunică MacKenzie prin radio – Faza 1, *Clear*. Cinci *tango*, cinci morți. Trecem la Faza 2.

Tango era codul SEAL pentru terorişti. Roselli ştia că aceşti iraqieni nu fuseseră terorişti. Fuseseră doar nişte soldați, făcând ceea ce li se ordonase să facă.

Din nefericire pentru ei, acelaşi lucru se putea spune despre SEAL-Commando 7, Plutonul 3. Iar SEAL erau foarte buni în ceea ce făceau, mai mult, o făceau cu o naturalețe şi o precizie nemaiîntâlnită.

— Mişcă-te, Razor[43]! zise MacKenzie, folosind numele din echipă al lui Roselli. Sus scara! *Go! Go! Go!*

---

[39] POW - Prisoner of war – prizonier de război.
[40] SOP - Standard Operating Procedure – procedura standard/regulamentară.
[41] Clear - Liber, zonă securizată.
[42] Tarmac – suprafața pistei de decolare.
[43] Razor - lamă, brici.

— Ok, Big Mac. Introduse un încărcător plin în pistolul-mitralieră, apoi se repezi spre scara de pe laterala avionului. Era întuneric – reflectoarele din jurul lui C-130 erau terminate datorită „amabilității” lui Magic Brown – dar îşi ridică de pe ochi NVG-ul, ca să nu-i fie obturată vederea periferică absolut necesară în luptă. Fu aproape să cadă dând peste corpul unui iraqian lungit pe scări, dar se redresă şi continuă să urce, urmat de Doc şi Mac, sub supravegherea lui Boomer aflat la baza scării cu al său lansator de grenade 203, gata de tragere. Uşa de acces a echipajului în avion era închisă, dar Roselli avea cheia-T necesară.

Împinse uşa masivă, apoi aşteptă să vadă dacă cineva reacționează cu foc de armă asupra sa, după care pătrunse în interior.

La bordul lui C-130 uşa aceasta dă într-un lung coridor de acces ce traversează întreg avionul. Deci, spre dreapta pasajul duce până în marea cală; la stânga, spre înainte câțiva paşi, apoi coteşte brusc la dreapta şi sunt câteva trepte până la cabina de pilotaj.

Roselli se întoarse spre dreapta şi merse drept înainte cu automatul MP5 pregătit, până ajunse în cală.

În urma lui, Mac o luase la stânga pentru a asigura cabina de pilotaj. Doc îl urmase pe Roselli ajutându-l să asigure cala.

Cala era luminată doar de două mici becuri-lumini de veghe, aflate în partea de sus a bordului din dreapta. La lumina lor slabă, Roselli putea vedea câțiva oameni dezorientați, unii deja în picioare, alții abia ridicându-se din sacii de dormit întinşi pe jos. Unii purtau haine civile, alții echipament militar, dar toți aveau pe braț banderola albastră a ONU.

Erau şi două Land Rover chiar în fața rampei de descărcare, pline vârf cu cutii de carton.

Orele de practică ale echipelor SEAL în casele-machetă îl antrenaseră pe Roselli să cerceteze o încăpere într-o clipită, dându-şi seama instantaneu care sunt băieții răi şi cei buni. Nici unul din această grămadă nu avea vreo armă, deşi unii purtau tocuri de pistol. Nici unul nu avea aerul că acționează după un plan prestabilit. Toți erau înspăimântați, confuzi, şi destul de amețiți.

— Ce dracu' se-ntâmplă? strigă careva în engleză. Se mai auzi o voce agitată în franceză, apoi alta probabil în suedeză.

— Toată lumea, CULCAT! – urlă Roselli, sperând că tonul vocii sale va fi clar şi pentru cei ce nu vorbeau engleza.

— Suntem Forțele Speciale Americane! Toată lumea, CULCAT!

Un tip solid, blond purtând uniformă şi beretă albastră se apropie, cu mâinile ridicate.

— Sunteți… americani?

— Vă rog să vă aşezați, domnule – replică Roselli aspru, cu automatul neclintit. Nu vreau să fiu nevoit să vă împuşc. ACUM!

Omul se execută imediat, strigând şi către ceilalți un ordin să se conformeze. În câteva clipe toți erau lungiți pe podea. C-130 era sub control.

Inspectorii ONU se uitau îngroziți la Ellsworth care se mişca păşind peste ei pentru a cerceta şi restul calei. Roselli le înțelegea reacția.

Echipamentul negru de luptă, vestele antiglonț cu buzunare, încărcate cu grenade, magazii de cartuşe, pumnal, radio; fețele camuflate cu negru din care doar ochii şi dinții se vedeau; armele şi NVG-urile de pe frunte, toate la un loc alcătuiau o imagine terifiantă, de coşmar.

În timp ce Ellsworth ținea arma spre ocupanții avionului, Roselli îi numără rapid. Erau cei cincisprezece inspectori ONU, plus patru membri ai echipajului. Nouăsprezece din nouăsprezece, şi nici un suspect ostil ascuns printre ostatici.

— A urcat vreun iraqian la bord? întrebă Roselli pe inspectorul şef.

— N-nu, d-le! Ne-au dat ultimatum până în zori să predăm documentele.

— Se pare că noi am venit chiar la timp – spuse Ellsworth, arătându-şi dinții foarte albi în contrast cu fața vopsită în negru.

— Cala, *Clear*! Roselli anunță prin radio : *Hotels secure!*

Hotels însemna ostateci. Dacă ar fi fost băieți răi la bord, cei din SEAL le-ar fi legat mâinile şi iar fi „securizat" unul câte unul, dar acest lucru nu mai era necesar acum.

O secundă mai târziu apăru MacKenzie.

— Cabina de pilotaj, *Clear*! Treabă simplă!

Apăsă butonul de transmisie al stației Motorola:

— *Alfa, Bravo!* apelă. Faza 2, *Clear*! Negativ *tangos*. Avem pachetul. Nici o avarie!

0239 Zulu +3

Pista aeroportului Shuaba, Iraq

— Avem pachetul. Nici o avarie!

Cotter auzi aceste vorbe atât de aşteptate şi lăsă să-i scape un oftat de uşurare. Fraza-cod însemna că toți cei din ONU erau în siguranță, prima parte a misiunii îndeplinită cu succes.

Mai rămânea doar retragerea.

— *Alfa*, aici *Charlie*!

Era Nicholson, unul dintre cei doi oameni ai grupului *Gold* trimişi să doboare gărzile de la barajul de pe pistă.

— *Clear*! Patru *tango* doborâți!

Mai rămăsese doar o secțiune a commando-ului care nu raportase încă. Delta, formată din restul grupului *Gold* – DeWitt, Wilson, Fernandez, Holt, şi Kosciuszko – avea sarcina descurajantă de a curăța terminalul aeroportului şi Turnul de Control care privea amenințător spre avionul Hercules, ca un paznic din turnul închisorii.

— *Delta*, aici *Alfa*. Raportează!

În loc de răspuns, se auziră doar un şir de *click*-uri, ce aducea la cunoştință că erau cam ocupați momentan.

0242 Zulu +3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Charles „Chucker”[44] Wilson se propti de o parte a uşii, iar *Chief*[45] Kosciuszko de cealaltă. Acesta era cel mai periculos moment al acțiunii de curățare a unei clădiri, trecerea printr-o uşă închisă fără a avea habar ce te aşteptă dincolo.

Aruncarea unei grenade înăuntru era tehnica preferată de curățare a unei camere, dar până acum asaltul fusese dus în linişte perfectă, şi cu cât commando-ul SEAL îşi lăsa vecinii să doarmă, cu atât mai bine.

Deci, Kosciuszko dădu din cap către Chucker, iar acesta îi răspunse la fel. Kos făcu un pas înapoi, lovi uşa în mijloc unde era mai subțire şi zdrobind-o, o deschise. În acelaşi timp, calm, Wilson năvăli în cameră cu HK-ul ținut strâns, sus, gata de tragere.

Nimic. Câteva paturi, unul arătând ca şi cum s-a dormit în el de curând.

Nici unul nu purta NVG-ul. Acestea erau amplificatoare de imagine, având totuşi nevoie de ceva lumină ambientală pentru a funcționa. S-a decis înainte de a pleca în misiune că ochelarii de infraroşii, care „vedeau” căldura şi nu lumina vizibilă, erau prea grei pentru a fi cărați un drum atât de lung, oricât ar fi meritat ei. În schimb, amândoi aveau montate sub cilindrul gros al amortizorului de sunet de la MP5SD3 câte o lanternă mică dar puternică. Aceasta putea fi

---

[44] Chucker - *Chuck* este diminutivul uzual pentru Charles. *Chucker* (în slang, printre altele) este unul care aruncă în aer orice, fără să aibă habar de ce.

[45] Chief - termen care intră în denumirea gradelor echivalente cu plutonier.

folosită atât pentru cercetarea unei camere întunecoase, cât şi ca dispozitiv de orbire (quick-and-dirty aim-assist device) într-un schimb de focuri de aproape.

Chucker rămase pe vine lângă uşă cu HK-ul gata de tragere, în timp ce Kos se rotea prin cameră cercetând. Se mişcau rapid şi în tăcere.

— *Clear*! spuse Kosciuszko şi s-au retras din cameră. Chucker observă o uşă închisă şi încercă mânerul. Încuiat. Propti umărul şi încuietoarea ieftină cedă imediat. Înăuntru era o harababură de mop-uri, cutii, un cărucior metalic şi maldăre de cârpe.

— Chucker! auzi din radio. Mişcă-te! Mişcă-te!

Kos părea îngrijorat. Timpul pentru cercetare era foarte scurt.

— Vin!

— Kos, aici Rattler. – Ăsta era Fernandez – Suntem la Controlul Traficului. Negativ. Negativ. Nu sunt inamici.

— Recepționat, – spuse Kos, stând încă în uşa sfărâmată. Extragere. 2-IC, sunt Kos. Terminalul *Clear*. *Dry hump!*

— Recepționat – confirmă comandantul grupului, Lieutenant DeWitt. Mişcați-vă, Kos!

— Venim!

0245 Zulu +3

Pista aeroportului Shuaba, Iraq

— *Alfa, Delta!* Vocea lui DeWitt era pe canalul tactic. *Clear! Dry hump!*

Adică nu au găsit gărzi în interiorul terminalului. Cotter cerceta terenul cu binoclul, îngrijorat. Fuseseră acolo doar zece gărzi de la început? Ca să păzească avionul UN Herky Bird şi încărcătura de informații confiscate? La dracu'! Sigur trebuiau să fie mai mulți, mult mai mulți. Chiar dacă nu auziseră tăcutul asalt ucigaş al commando-ului SEAL, ar fi trebuit să reacționeze până acum la explozia de la Zabeir.

Unde dracu' erau?

— Vezi vreo mişcare pe-acolo? îl întrebă pe Brown.

— Negativ, *Skipper*. Ni'ic', decât ai noştri.

— Stai cu ochiu' mare. Dă-mi legătura prin satelit, profesore.

Higgins îi pasă radioul.

— *Sky Trapper, Sky Trapper* – apelă. Aici *Blue Water*.

— *Blue Water, Sky Trapper* – auzi în cască după un moment.

Sky Trapper era un avion AWACS al Arabiei Saudite, operat, cel puțin în noaptea asta, de Aviația americană. Avionul zbura deasupra nordului Arabiei Saudite, servind drept centru de comandă pentru acțiune îndepărtată a operației *Blue Sky*.

— *Sky Trapper, Blue Water. Cold Steel*, autentificare *Charlie India 2-3*. Avem pachetul intact, repet, avem pachetul intact. Suntem gata pentru livrare. Spune-le lui *Cowboy* şi *Shotgun* să-şi mişte fundurile rapid!

— Ha!... recepționat. Stai pe fază, *Shotgun* ar trebui să fie peste tine în orice moment. *Cowboy* e pe cal. ETA[46] şase minute.

— Recepționat, *Sky Trapper*. Aşteptăm. *Blue Water* terminat.

Dându-i înapoi radioul lui Higgins, Cotter ascultă întunericul. Da... acum auzea slabul şi îndepărtatul *whup-whup-whup* făcut de elicopterele ce se apropiau.

Schimbă canalul la Motorola, pe o frecvență pentru întregul pluton SEAL.

— *Blue* şi *Gold*, aici *Papa 1*. Vin *helos*[47]. Nu le doborâți, sunt ale noastre.

— Ok, *Papa 1* – spuse DeWitt – Dă-i 'nainte!

— Începeți să vă adunați oamenii aici, doi câte doi.

— Recepționat, *Papa 1*, *wilco*[48].

— Terminat.

Planul mergea acum ca ceasul, fiecare om cu o sarcină clară, cu un loc precis. Chiar acum, locul lui Cotter era la bordul lui Herky Bird cu restul unității sale.

Atinse umărul lui Higgins.

— Mă duc acolo. Voi doi stați pe loc până aterizează *Cowboy 1*, apoi săriți în el, OK?

— OK, L-T[49].

— Magic?

— Yeah, *Skipper*?

— Bună treabă. *Klumea* tirul tău aspra celor doi ta*n*go. Doi din două.

Fața lui Brown se despică cu un rânjet larg.

---

[46] ETA - Estimated Time of Arrival – timpul estimat până la sosire.
[47] Helos - Elicoptere.
[48] Wilco - Will comply – cod în traficul radiofonic – confirmare după primirea unor noi directive.
49 L-T [el-ti] – prescurtare de la Lieutenant.

— Hey, mulțam, *Skipper*!

Cotter credea în laude, când acestea sunt meritate. Fusese destul de îngrijorat de începătorii din pluton – şi Magic Brown era unul dintre aceştia. Era în Navy de zece ani, dar numai de un an în SEAL, şi acum era prima dată când lua parte la lupte. Nu contează cât de dur e antrenat omul, cât de istovitoare este pregătirea lui, nu există nici o metodă de a şti cum va reacționa când va ucide pentru prima dată o ființă umană. Brown tocmai primise bărbăteşte botezul focului şi al sângelui.

Ridicându-se, Cotter părăsi adăpostul oferit de mica brazdă de pământ, alergă spre C-130. Departe, strălucirea exploziei bunker-ului SAM se transformase într-o pâlpâire, şi avionul era aproape pierdut în întuneric. La dracu'! Unde erau restul iraqienilor, petreceau în oraş? Fugeau spre al-Basra? Se pregăteau să-i prindă în capcană? Lui Cotter nu-i plăcea situația nici de-al dracu'.

0245 Zulu +3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Huruitul exploziei l-a trezit instantaneu. În timp ce camaradul lui, Ibrahim, era de gardă pe pasarela exterioară, sergentul Riad Jasim trăgea un pui de somn într-un mic birou din interiorul Turnului de Control; dar acum flăcările luminau cerul, Ibrahim era mort, iar nişte oameni ciudaţi, echipaţi în negru roiau prin umbrele de sub avionul UN.

Îngrozit, se ascunse într-o debara de la etaj, când auzi paşii uşori de pe scara exterioară a turnului. Încremenind când uşa acesteia se deschise, se făcu mic în spatele unor cutii goale de carton şi – *Insha' Allah*[50] – atacatorii n-au avut timp să cerceteze amănunţit.

Când aceştia au plecat, se sprijini cu spatele de zid, tremurând violent.

Jasim nu vorbea engleza, dar avea auzul bun. Mai auzise vorbindu-se în această limbă şi mai înainte, în timpul eroicei Mume-a-tuturor-bătăliilor când comandantul lui suprem, gloriosul Saddam, îi oprise pe invadatori la porţile Iraqului cu simpla ameninţare a teribilelor sale arme. „*Terminal Clear! Dry hump!*” era în engleză, Jasim era sigur, chiar dacă sensul cuvintelor în sine era pentru el doar o bolboroseală.

Americanii erau aici, încercând să-şi elibereze avionul-spion!

După ce intruşii înarmaţi au plecat, Jasim se strecură afară din debara şi urcă scările până în camera cu pereţi de sticlă a turnului. Acolo, întins pe burtă, cu inima-i

---

[50] Insha' Allah - Slavă lui Allah.

bubuind, se târî lângă uşa ce da către terasa ce înconjura etajul. Îşi lăsase puşca de asalt AKM afară, cu Ibrahim.

Nu era un erou. Era doar un fermier amărât din al-Kut până când armata l-a recrutat, dar credea în Saddam Hussein, considerându-l sufletul şi salvatorul poporului iraqian şi mai ştia că Paradisul îl aştepta dacă ar fi murit luptând cu americanii infideli[51].

Alunecă prin uşa deschisă, târându-se pe terasă. Ibrahim era întins de-a curmezişul, cu ochii deschişi, cu pieptul vestonului de uniformă îmbibat de sânge.

— Prietene – Jasim se aplecă deasupra cadavrului – te voi răzbuna.

Dar vorbele sfidătoare nu-i opriră tremuratul bolnăvicios care-l scutura. Găsi totuşi puteri să se controleze. Luă AKM-ul, introduse un cartuş pe țeavă, şi se apropie de marginea terasei.

---

[51] Infideli - necredincioşi; care nu sunt musulmani.

0248 Zulu +3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Când *Lieutenant* Cotter ajunse la C-130, plutonul se desfăşurase deja formând un perimetru defensiv în jurul avionului. Doi membri ai plutonului *Gold*, Fernandez şi Holt, plantaseră patru balize stroboscopice aranjându-le în formă de Y. Partea de sus a Y-ului desemna zona de aterizare a elicopterelor, iar coada, direcția vântului. MacKenzie se întâlni cu Cotter la marginea perimetrului. Masivul *Chief* schimbase micul HK cu o mitralieră mai mare. Acum, ghemuit pe tarmac, cu arma pregătită de foc, cu o bandă de muniție 7,62 mm trecută peste umeri şi cu întreg echipamentul negru de camuflaj, texanul părea un adevărat Rambo.

Doar că adevăratul Rambo n-ar fi avut nici o şansă împotriva acestor ucigaşi ascunşi în umbrele nopții. Se mişcau cu o eficiență ucigătoare pe care Hollywoodul n-ar fi putut-o niciodată reproduce şi pe care până şi fanii înrăiți ai filmelor de gen ar fi considerat-o imposibilă. Cotter se simți cuprins de mândrie văzându-şi oamenii. Erau, incontestabil, cei mai buni luptători posibili.

— Plutonu', aici *Blue 5*! – trosni brusc din radio vocea lui Ellsworth. Am mişcare. Doi... poate trei *ostili*. Direcția 1-7-5, distanța 1-1-0. Lângă hangarul mare.

Cot la cot, Cotter şi MacKenzie, lungiți pe burtă, observau prin NVG capătul dinspre sud al aeroportului.

— Nu-i văd, *Skipper*. Tu?

— Negativ – spuse Cotter.

Acționă radioul.

— Boomer! Aici *Papa 1*! Pasează-le o minge! Să vedem dacă vor să joace!

— Ok, *Skipper*. Şutez!

Un plesnitură seacă alături şi grenada de 40 mm lansată din M203-ul lui Garcia se arcui prin întuneric şi explodă cu un bubuit sălbatic.

Tabla subțire a hangarului cedă în mii de bucăți, iar un trup în uniformă fu aruncat pe tarmac cu un plescăit sângeros.

De cealaltă parte a hangarului, un pistol-mitralieră trimitea rafală după rafală cu *clack-clack*-ul monoton specific unui AKM, flăcările de la gura țevii străpungând tremurător întunericul.

MacKenzie ripostă cu foc prelung de M-60 trimițând snopuri de trasoare verzi în noapte. Cineva dinspre umbrele de acolo urlă în agonie. 203-ul icni din nou, şi de data asta hangarul fu înghițit de vârtejul exploziei. Fragmente arzând se arcuiau până la o sută de metri pe tarmac, scoțând cozi răsucite de fum alb.

— Artă şi precizie! – concluzionă Boomer.

Jumătate din hangar ardea violent. Câțiva iraqieni alergau răcnind pe pistă, cu uniformele în flăcări, doar pentru a fi doborâți de rafalele scurte şi precise, ale celor din SEAL.

La lumina flăcărilor imense se vedea un mare număr de iraqieni alergând nebuneşte în parte cealaltă, spre colinele dinspre Zabeir, cei mai mulți fără arme, centuri sau căşti, unii fără vestoane, câțiva chiar fără haine.

— Cred că le-am aranjat baraca – observă sec MacKenzie.

Trei iraqieni înarmaţi sprintau peste tarmac către C-130, şi, întorcând mitraliera, îi doborî unul după altul.

— Cred că s-au hotărât că e timpul să *di-di-mau*[52].

— Recepţionat, Mac. Doboară-i. Elicopterele sosesc.

Cu un vuiet, helicopterul, asemenea unei libelule monstruoase, tună deasupra pistei, cu scânteieri sinistre în ochi – lateralele carlingii – în care se răsfrângeau flăcările de la hangar. Vopsit în măsliniu închis, era un AH-1W SuperCobra al US Marine, dotat cu sistem de vedere noaptea în infraroşu şi cu o turelă M197 sub partea frontală.

— *Blue Water, Blue Water* – se auzi în radioul lui Cotter pe canalul de legătură aer-sol. Aici *Shotgun 1-1*. Ce se întâmplă pe jos, marinari? Aţi muşcat mai mult decât puteţi înghiţi? *Over*.

— Negativ, *1-1* – replică Cotter. Dar avem nişte gagii neinvitaţi la bal. Ce-r fi să vă ocupaţi de hangar, la o sută de metri sud de zona balizată. *Over*.

— *Roger, roger*[53]. Relax copilaşi, „*Never fear, the Marines are here*”. Nu vă fie frică, Infanteria marină e aici, situaţia e sub control.

SuperCobra hurui iar pe deasupra, la foarte joasă înălţime deasupra pistei. Când tunul Gatling cu trei ţevi de 20 mm din turela frontală deschise focul, semăna cu o enervantă drujbă ucigaşă. Unul după altul, hangare metalice, magazii, depozite se dezintegrau în vârtejuri explozive de resturi arzânde.

A doua SuperCobra, cod *Shotgun 1-2*, sosi după câteva clipe. Amândouă intrară în formaţie şi patrulau

---

52 Di-di-mau - expresie de origine vietnameză, comună printre militarii americani, însemnând aproximativ „*get the fuck out quickly*”- *şterge-o imediat*.

53 Roger (Rog) – termen din codul radiofonic prin care se confirmă recepţia/am înţeles.

perimetrul SEAL, zburând la rasul solului, atât pentru a-i înspăimânta pe iraqieni prin simpla lor prezență, cât şi pentru a preveni eventuale atacuri asupra lui *Blue Water*.

Orice lunetist iraqian de acolo s-ar fi gândit bine înainte de a trage, văzând aceste două păsări de pradă cu „ghearele” pregătite.

SuperCobra erau ambarcate pe portavionul USS[54] *Tripoli* din componența MEF[55] II, în Marea Arabiei la sud de Pakistan. Imediat ce ştirea despre criza din al-Basra ajunse la Washington, elicopterele au făcut un zbor în etape: USS *Tripoli*, al-Masirah, Masqat, coasta Golfului, Dahran, al-Kuwayt, realimentând la fiecare escală. Erau elicoptere de atac – nu de transport, cu tunul frontal, lansatoarele de rachete nedirijate şi Hellfire – destinate să sprijine trupele de la sol.

Doi km mai încolo, un bunker de beton se volatilizase într-o explozie portocalie provocată de o Hellfire a lui *Shotgun 1-2*. Noaptea era însângerată de flăcări, nori groşi de fum şi tunetele explozibililor puternici.

Desigur, iraqienii ştiau că americanii sunt la Shuaba. Acum, SEAL mai avea doar puțin timp pentru plecare înainte ca întreaga maşinărie de război a lui Saddam să-i zdrobească.

---

[54] USS – United States Ship – Navă (militară) a Statelor Unite.
[55] MEF - Marine Expeditionary Force – Forță Navală Expedițonară.

0249 Zulu +3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Venind după cele două SuperCobra şi escortate de alte două, trei Sea Stallion CH-53D – *Cowboy 1, 2 şi 3* – elicoptere de transport ale US Marine Corps care îi vor evacua pe cei din SEAL şi pe inspectorii ONU.

Se distingea acum, forma inconfundabilă a acestora. Precedate de huruitul puternic veneau dinspre vest zburând la foarte joasă înălțime.

— *Blue Water, Blue Water* – se auzea în radioul lui Cotter. Aici *Cowboy*. Identifică-te, te rog.

— Boomer! răcni Cotter. Trage-i o 6-6-2!

— 'țeles, Boss! După o clipită, lansatorul lui Garcia trosni, şi o M662 înflori ca o floare roşie, arzândă, sus, deasupra aeroportului. Păru să şovăie un moment, apoi îşi începu căderea lină, agățată sub mica paraşută.

— *Blue Water*, văd semnalul roşu. Sosesc.

— *Roger, Cowboy*. Suntem gata să ne cărăm de aici. Ar trebui să vezi balizele deja.

— *Roger, Blue Water*. Balizele la vedere. S-ar zice că aveți o LZ[56] fierbinte p'acolo.

— În acest moment nu executăm foc, *Cowboy*. Ai „*Clear*" pentru aterizare.

— *Copy*[57], *Blue Water*. Vine *Cowboy 3* primu'.

Un Sea Stallion apăru din noapte, mare şi gălăgios.

— OK! Cotter se adresă prin canalul tactic: Trimite-i!

---

[56] LZ - Landing Zone – zona de aterizare.

[57] Copy – Termen din traficul radiofonic prin care se confirmă = Înțeles, luat la cunoştință.

Ordinul se referea la începerea evacuării. Documentele capturate din „fabrica” de la al-Basra vor fi încărcate de inspectorii ONU în primul elicopter în timp ce SEAL mențin perimetrul. Inspectorii se vor îmbarca în al doilea, iar SEAL în al treilea. Ordinul lăsa totuşi loc la inițiativă. Un Sea Stallion putea transporta 55 de militari complet echipați pentru luptă; dacă două dintre elicoptere ar fi devenit indisponibile – din diverse cauze – 19 foşti ostatici şi 40 SEAL plus documentele iraqiene, ar fi putut fi transportate cu uşurință de al treilea. Una din lecțiile învățate în *Desert Storm*, în timpul acțiunii eşuate de salvare a ostaticilor din Iran a fost să se asigure un plus de resurse, când se utilizează elicopterele în misiunile de salvare.

Primul Sea Stallion ateriză, rotorul vâjâitor ridicând nori de praf orbitor. Celelalte două CH-53 se roteau în aer, umbre negre printre umbrele nopții, dar cu atât mai amenințătoare cu cât erau puternic armate cu mitraliere.

0249 Zulu +3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Riad Jasim nu a fost niciodată atât de înspăimântat, nici măcar când avioanele B-52 i-au bombardat tabăra din nordul Kuwait-ului, în timpul Mumei-Tuturor-Bătăliilor, răscolind nisipul deşertului ca şi cum un imens plug demonic brăzda împrejurimile.

Elicopterele huruiau şi patrulau în cercuri strânse, mari insecte satanice, gata să „înțepe”, iar el era convins că îl văzuseră – trebuie să-l fi văzut! – lungit sus pe terasa turnului. Făcea pe mortu’, rugându-se disperat.

Hangarele din capătul sudic al aeroportului ardeau cu furie, şi Jasim ştia că restul din Garda Republicană ce fuseseră încartiruiți acolo erau fie morți, fie fugiseră. Era singur... mai singur decât oricând. Dar trebuia – nu ştia cum – trebuia să facă ceva!

Precaut, ridică capul privind dincolo de marginea terasei.

0250 Zulu +3

Aeroportul Shuaba, Iraq

— *Let's go!* Haide! Cotter îşi agită braţul grăbind cele două Land Rover ce tocmai coborau rampa posterioară din Hercules pe tarmac. Unul câte unul, inspectorii ONU alergau în urma lor, supravegheaţi de Roselli şi Ellsworth. De câteva minute bune, nu se mai auzea nici un foc de armă prin apropierea aeroportului. Ceilalţi SEAL erau ghemuiţi pe poziţii în jurul avionului concentrându-şi atenţia la un eventual foc-la-gura-ţevii în întunericul înconjurător.

— Eşti comandantul commando-ului?

Cotter se întoarse. Un tip plăpând şi neras în haine civile, pantaloni kaki şi o vestă safari, stătea în spatele lui, ţinând o servietă în mână.

— Ce dracu' vrei?

— Trebuie să vorbim – spuse civilul. Zgomotul făcut de elicoptere era asurzitor, încât a trebuit să strige ca să se facă auzit.

— Sunt Arkin! Cred că ai ordine speciale în ceea ce mă priveşte!

Cotter gemu. Ăsta trebuia să fie avortonu' din CIA – agenţia de informaţii pe care SEAL o numea, la mişto, Creştinii În Acţiune. Acum nu avea timp de pierdut cu rahaturi.

— Totu'i sub control, dom'le Arkin! spuse. Mergi cu ceilalţi şi...

Arkin ridică servieta.

— Am informații importante aici, amice… trebuie să mă scoți de aici imediat… nu am timp să stau după toți amărâții ăştia…

— Vei merge împreună cu ceilalți, cu al doilea elicopter, dom’le Arkin. Şi vei pleca mai repede de aici dacă îți ajuți amicii să-l încarce pe primul.

— Nu! Nu pot să aştept! Vreau…

Cotter îl înhăță cu stânga de guler, aproape săltându-l în aer. Îşi apropie fața de a lui şuierând amenințător printre dinți:

— Mi se fâlfâie de ce vrei tu! Mişcă-ți curu’ lângă ceilalți, IMEDIAT! – şi-l îmbrânci, trântindu-l aproape la pământ.

Arkin se holbă la Cotter părând că vrea să spună ceva, dar dându-şi seama că e mai bine să tacă, se întoarse.

0250 Zulu +3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Din locul unde se afla, la cincisprezece metri înălțime, sergentul Jasim putea vedea toată agitația de pe pistă. Două Land Rover se apropiau de marele elicopter de transport aterizat, dar cu rotorul învârtindu-se. Spionii ONU, cu brasardele lor albastre alergau după ele, iar luptătorii commando, abia vizibili în echipamentul lor negru şi cu cagule, asigurau perimetrul gata să deschidă focul. Oare îl puteau vedea? Se pare că nu. Cel puțin nu trăgeau în el. Păreau să fie doar vigilenți dar gata să ucidă.

Jasim ştia că n-ar putea să tragă decât un singur foc. Se împăcase cu realitatea. Dar pe cine să doboare? Erau atâtea ținte...

Vizibilitatea era scăzută – pentru că luminile aeroportului erau distruse – dar suficientă, venind de la flăcările din hangar, pentru a vedea că într-o parte a avionului ONU, doi bărbați erau prinşi într-o discuție violentă. Unul era echipat în negru, anonim ca şi ceilalți din commando. Celălalt, în costum civil în culori deschise şi brasardă albastră, era o țintă uşoară, iar servieta părea să sugereze că este un personaj posibil important.

Elicopterul de atac care patrula în jurul zonei era acum departe, căutându-i pe camarazii lui Jasim în partea dinspre dealuri. Adresând o ultimă rugăciune lui Allah, Riad Jasim ridică AKM-ul încetişor, ochind cu grijă, fără grabă, aşa cum fusese instruit. Îşi ținu respirația... Şi apăsă uşor pe trăgaci.

0250 Zulu +3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Cotter se uita după omul Agenției care reintra în rând cu inspectorii ONU. Avortonu' care se băga singur în seamă va face probabil raport la întoarcerea la Langley, afirmând că nu a beneficiat de deplina cooperare a plutonului SEAL ce avea ca misiune tocmai recuperarea lui.

Dă-l dracu'! Cotter mai avusese şuturi cu „Agenția Creştină"[58] şi altădată şi nu-i făcuse nici o plăcere.

Cu coada ochiului observă un flash şi mai mult simți decât auzi şuieratul glontelui la câțiva cm de cap. Arkin, la doar trei metri de *Lieutenant* SEAL, cu spatele întors, habar nu avea că sunt țintele unui lunetist. Fără a sta pe gânduri, Cotter plonjă spre el placându-l chiar în momentul când trăgătorul nevăzut îşi corecta linia de ochire. Arkin scoase un icnet când se trezi trântit pe tarmac sub greutatea locotenentului, iar servieta fu zvârlită câțiva paşi mai departe.

Ceva l-a lovit pe Cotter într-o parte, apoi în brațul drept, apoi în spate, fără durere dar puternic ca loviturile de baros. Pentru o clipă, amețit, habar n-avu unde se află.

De ce era la pământ, întins pe spate?

---

[58] Agenția Creştină – în argou, CIA.

0250 Zulu +3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Rosseli îl văzuse pe L-T lăsându-l lat pe tipul din ONU, apoi cum aluneca din cârca omului ca şi cum o mână nevăzută îl rostogolea pe tarmac.

Nu auzise împuşcăturile prin zgomotul infernal al elicopterului, dar îşi dădu seama după modul cum căzuse Cotter, că veniseră de undeva de sus, clar din Turnul de Control.

Ripostă cu o rafală lungă din MP5 răcnind cât putu de tare:

— Foc de acoperire! Lunetist în turn!

Şi alţi SEAL reacţionaseră instantaneu. MacKenzie trimitea un potop de gloanţe prin ferestre, iar M203-ul lui Garcia trosni lansând grenada de 40 mm chiar pe terasa turnului, unde detonă într-un vulcan de sfărâmături de oţel şi sticlă spartă. Cadavre... nu, bucăţi de cadavre se roteau grotesc prin aer în mijlocul unui vârtej de resturi de cărămidă şi beton.

Roselli era deja aplecat peste locotenent.

— L-T! L-T! Mă auzi?

Doamne, Dumnezeule, vesta neagră era lipicioasă de atâta sânge. *Shit, shit, shit!* De unde dracu' atâta sânge? Skipper purta vesta antiglonţ din kevlar, desigur, dar se părea că încasase glontele în umărul drept. Asta era bine... Câteva săptămâni cu mâna în bandaje şi va fi ca nou-născut, exact ca-n filmele tâmpite.

— La o parte, *Chief*! strigă Doc Ellsworth împingându-l.

Roselli nu se clinti.

— La dracu', *Chief*, şterge-o! E-al meu!

Roselli îşi întoarse privirea spre turn. Marile ferestre înclinate erau toate sparte, iar o laterala arăta ca şi cum o muşcase un uriaş flămând.

— 2-IC! apelă pe canalul tactic. Sunt Roselli!

— Aici DeWitt. Spune!

— L-T e rănit! Dracu' să te ia, am crezut că afurisitul de turn e „*clear*", în mă-sa!

— OK, Razor. Calm.

Radioul scoase un click când DeWitt a schimbat canalul.

— Pluton, aici 2-IC. *Lieutenant* e rănit. Preiau comanda. Confirmați.

— Te aud – răspunse MacKenzie. *Blue* confirmă.

— *Gold* confirmă – vocea lui Kosciuszko.

Omul trântit de Cotter stătea în fund, mişcând brațul înainte şi-napoi.

— Sunt rănit! Sunt rănit! Doamne, sunt rănit!

Roselli se aplecă lângă el. Un glonte trecuse prin mâneca jachetei safari şi avea brațul însângerat. Doar o zgârietură. I se adresă pe un ton dur.

— Ai să trăieşti. Stai liniştit.

Scoase o rolă de tifon dintr-unul din numeroasele sale buzunare şi pansă rapid brațul celuilalt.

— Servieta. Unde-i servieta?

I-o întinse.

— Uite-o. Ş-acu' cară-te dracului lângă ai tăi!

— Dar...

— Şterge-o-n mă-ta de avorton, din fața mea!

Omul clipi şocat, apoi dispăru, strângând servieta la piept.

Roselli se întoarse spre Ellsworth.

— Care-i treaba cu L-T, Doc? Doar umărul, aşa-i?

— Las'o baltă, Razor. Ceva din tonul lui, concentrarea cu care ridică brațul lui Cotter şi-i palpă coastele, îl făcu pe Roselli să înțeleagă că nu e vorba de o simplă rană. Putea vedea sângele țâşnind de sub vesta antiglonț chiar sub braț. Ellsworth îndesa acolo toate sulurile de tifon

Capul lui Cotter se răsuci într-o parte.

— Doc...

— Stai nemişcat, *Skipper*. Ai încasat un glonte în dreapta.

— Nu-mi... simt picioarele.

— *Shit*! Ellsworth se încruntă la Roselli. La dracu', Razor, fă şi tu ceva! Adu o targă din elicopter.

— Acum, Doc.

Inspectorii ONU terminaseră de încărcat cutiile de carton din cele două Land Rover în Sea Stallion, apoi se retraseră când pilotul acceleră turația rotorului şi decolă cu un tunet pătrunzător. După câteva clipe, al doilea Sea Stallion a aterizat între balize. Nici nu apucă echipajul să coboare rampa şi Roselli era deja la bord răcnind :

— Avem un om rănit! Dă-mi o *Stokes*!

Şeful de echipaj trase din suport o targă uşoară din plasă şi pânză. Luând-o pe umăr, Roselli sprintă înapoi la Ellsworth.

— A încasat glontele prin deschizătura vestei, sub braț – spuse Ellsworth legând bine corpul lui Cotter de targă. Vorbea precipitat, Roselli având impresia că nici măcar nu i se adresa lui.

— Plămânul drept e în colaps şi cred că i-a atins şi coloana! Al dracu' ghinion că nu s-a oprit în vestă! *Shit! Shit!* Pierde o grămadă de sânge! O fi atins şi vena post-cavă?

Doc se uită brusc spre Roselli.

— *C'mon!* Haide! Ajută-mă cu targa. Încet!

Un vârtej de amintiri de la cursurile de prim ajutor trecură prin mintea lui Roselli. Nu mişca o victimă cu leziuni la coloana! Doar dacă ar fi mai periculos să-l laşi aşa!

Inspectorii ONU şi membrii echipajului Hercules se ambarcau pe rând trecând printre două gărzi SEAL. Printre ei, Roselli îl zări pe omul salvat de Cotter, uşor de identificat după bandajul alb de la mână. Ținea servieta la piept, ca pe un scut.

„Să-ți fie de bine, nenorocitule! Dacă L-T n-ar fi încercat să-ți salveze curu'…"

Radioul pârâi o comandă, dar fără codul lui, aşa că o ignoră. Plutonul SEAL începu să se retragă de la clădirile aeroportului. Sea Stallion era încărcat, rampa închisă ca fălcile unui rechin. Elicopterul decolă de pe tarmac într-un vârtej de zgomot şi praf, apoi se balansă la joasă înălțime peste pistă, şi se îndreptă către vest, dispărând în noapte. Un SuperCobra îl escorta.

Ellsworth şi Roselli plasați de-o parte şi de alta a tărgii lui Cotter, cu mâinile pe curelele-mânere, aşteptau cu fața spre LZ unde al treilea elicopter de transport tocmai ateriza. Împreună, şi cu ajutorul şefului de echipaj l-au urcat înainte ca rampa să se deschidă complet, după care au sărit şi ei la bord. Doi câte doi, şi ceilalți SEAL îi urmară. Trei explozii puternice răsunară în noapte – cele trei camioane parcate lângă terminal, au sărit în aer unul după altul. Garcia şi Frazier (*demo man*[59]) au fost foarte ocupați plasând încărcături în timp ce restul celor din SEAL asigurau perimetrul.

---

[59] Demo man (demolition man) – specialist în plasarea de explozivi pentru distrugerea de clădiri, poduri, epave, etc.

Acum perimetrul se strângea din ce în ce mai mult, pe măsură ce SEAL urcau rampa Sea Stallion-ului. DeWitt a fost ultimul care s-a ambarcat.

— Dă-i drumu'! răcni DeWitt în microfonul ținut lângă buze, în timp ce făcea şi semne circulare cu mâna liberă. Toți la bord! Mişca-ți-vă curu'!

Cu mult zgomot, Sea Stallion decolă spre cerul nopții, orientându-se spre vest. Privind prin rampa încă deschisă, Roselli a văzut cum sub aripa avionului C-130 parcat în fața terminalului Shuaba, a izbucnit o vâlvătaie portocalie. Apoi explodară rezervoarele şi într-o secundă avionul C-130 Hercules aparținând ONU era o mare de flăcări, ce devorau un schelet metalic deja abia vizibil prin incendiul violent. Explozii mai mici terminară cele două Land Rover care au inundat pista cu resturi fumegânde.

Când, în zori, iraqienii au venit să-şi recucerească aeroportul, n-au mai găsit nici un vehicul, nici măcar o piesă de echipament american lăsat în urmă intact, pe care să-l pretindă ca despăgubiri de război.

Cu un zgomot sec, rampa se închise acoperindu-i lui Roselli imaginea aeroportului Shuaba.

Se întoarse spre Ellsworth, care continua să se ocupe de L-T. Targa fusese pusă în centrul elicopterului şi o mască de oxigen, din plastic, fixată pe fața-i pictată în negru. Avea spumă de sânge în jurul rănilor, iar din colțul gurii curgea şi mai mult. Respira greu sub mască, de se auzea chiar şi prin huruitul elicopterului. MacKenzie, îngenuncheat lângă targă, ținea o pungă-transfuzie cu lichid incolor, iar Doc introduse acul într-o venă a mâinii stângi a lui Cotter.

Ceilalți SEAL ai Plutonului 3, împreună cu membrii echipajului, priveau scena inexpresivi. Ştiau cu toții că dacă Doc nu-l putea salva pe *Skipper*, nimeni nu putea.

— *Shit*! – făcu Doc, ridicându-se în picioare. Avea brațele suflecate, pline de sânge până la coate. Ridică o pleoapă lui Cotter studiind pupila.

— Cât mai avem până la Kuwait?

— Sunt aproape 150 km până la Kuwait City – răspunse şeful de echipaj. Trebuie cam 30 minute.

— *Shit, shit, shit!* Doc începu să desfacă harnaşamentul de luptă de pe L-T , aruncându-l jos pe puntea elicopterului. Unde era cazul folosi foarfecele pentru îndepărtarea tricoului plin de sânge. Roselli ajuta, iar MacKenzie ținea în continuare, nemişcat, perfuzia ridicată. În luminile de veghe din elicopter, pielea lui L-T era cadaverică, acolo unde nu era acoperită de sângele curs.

Roselli avea un presentiment îngrozitor, de coşmar. Mai văzuse moarte şi înainte. Era în Navy de 12 ani, iar în SEAL de 7. A fost pentru prima dată sub foc în Panama, unde fusese rănit în asaltul asupra aeroportului Paitilla. Patru din camarazii săi au fost primii căzuți în cadrul Operațiunii „*Just Cause*”, patru prieteni ucişi la grămadă când forțelor de elită SEAL li s-a ordonat să fie pur şi simplu carne de tun, ordonându-li-se să atace frontal obiective apărate de mitraliere şi apoi să le mențină până la sosirea întăririlor... care au întârziat.

Legătura dintre membrii unui pluton SEAL este foarte strânsă, mai strânsă decât orice relație umană pe care Roselli şi-o putea imagina. Nu era căsătorit, dar cunoştea destui SEAL care erau... Şi care, se pare că-şi apreciau mai mult camarazii SEAL – prietenii de „înot” – mai mult decât nevestele.

Gândindu-se la neveste, îşi aduse aminte de Donna, soția lui Cotter. Aveau şi un copil.

Oh, fir-ar să fie...!

0305 Zulu +3

Helo Cowboy 1

Cotter era treaz, conştient de fețele aplecate deasupra lui, dar neclare în lumina slabă. Durere... simțea durerea... dar nu atât de tare cât credea că ar fi trebuit să fie. Ciudat, nu simțea nimic mai jos de diafragmă.

— Unde?

Era fața lui Doc cea care privea în jos către el? Greu de spus.

— Suntem la bordul elicopterului, L-T – spuse vocea lui Doc. Tu doar şezi blând.

— Oamenii?

Îi venea greu să vorbească, greu să se audă singur. Fiecare răsuflare era o veritabilă agonie, şi nu era deloc sigur că Doc îl putea auzi prin zgomotul infernal al motoarelor.

Doc se aplecă şi mai mult.

— Ce-ați spus, domnule?

— O-oamenii... Du-i acasă...

— Toți sunt OK, *Skipper*. Eşti singurul care te-ai băgat în fața unui glonte. De ce dracu' n-ai stat pitit?

Voce lui Doc era liniştitoare, vorbele la mişto, dar Cotter simțea îngrijorarea din spatele cuvintelor.

— Fir-ar să fie, ce drac' de exemplu personal le dai subordonaților?

— Misiunea...?

— Toate trei elicopterele sunt pe drum spre casă, Skipper. Toți suntem OK. Misiune îndeplinită. Acu' mai taci dracu' şi lasă-mă să-mi fac treaba. Ai o gaură într-o parte şi pierzi sânge. Mă înțelegi? *Skipper*? Mă auzi?

Cotter auzea, dar fețele şi luminile deveniseră neclare într-o ceață uşoară, albă. Murea? Gândurile se duseră încet către Donna şi Vikie, dar apoi dispărură. Nu-şi putea concentra gândul la ele şi asta îi stârni un mic sentiment de vinovăție. Încercă să respire, în ciuda durerii... dar nu reuşi. Simțea gustul sângelui fierbinte, gros, sufocant, apăsându-i greu gâtul şi pieptul. Nu mai putea respira.

Camarazii lui erau în siguranță. Asta era bine. Iar misiunea, un succes... Ce făcuseră? Se concentră, încercând să-şi amintească. Aa, da! Misiune de antrenament, cooperare cu infanteria marină, la Vieques, marea insulă de la est de Puerto Rico. A fost frumos acolo, un paradis tropical. Plaje însorite. Apa caldă. Îi plăcea Puerto Rico. Perioada antrenamentelor. Cum fusese rănit? Accidente se întâmplau, chiar şi la antrenamente... mai ales la antrenamentele SEAL.

La dracu'! Era mândru de băieții lui, de fiecare dintre ei. Cei mai buni luptători, cei mai buni din toată lumea asta afurisită.

Ceața albă devenea tot mai întunecată adunându-se ca un tunel. Ciudat. Nu-şi pute aminti chipul Donnei, dar putea să vadă pe fiecare SEAL cu care lucrase şi-i comandase de-a lungul anilor, pe fiecare în parte, ca şi cum ar fi fost adunați în jurul lui.

— Sunt... mândru... de voi... – spuse.

Teribil de mândru de băieții lui.

0306 Zulu +3

Helo Cowboy 1

— *Lieutenant*! Ellsworth îngenunche lângă targă, puse mâinile pe pieptul lui Cotter începând un masaj energic asupra inimii care refuza cu încăpățânare să mai bată.

— La dracu'! Nu muri în fața mea! *Lieutenant*!

Roselli schimbă rapid masca „O" (oxigen) ce acoperea nasul şi gura însângerată a lui Cotter, cu alta, tip „AMBU" şi începu să strângă ritmic punga pentru a-i ventila plămânii.

Doc continua masajul cardiac.

— L-T! SEAL nu renunță niciodată! Nu ştiu să renunțe! Sunt prea proşti să renunțe! *Lieutenant*!

Într-un târziu, Ellsworth se lăsă pe spate cu o expresie consternată.

— La dracu'! – spuse cu o voce pierită. La dracu', s-a dus!

— Ai făcut tot ce se putea, Doc – îi spuse MacKenzie.

Roselli se holba blocat la fața lui L-T . Nu putea să fie mort... nu se putea!

Brusc, Ellsworth dădu la o parte mâna lui Mac şi reîncepu masajul cardiac, dar Roselli ştia că e prea târziu. Toți ar fi vrut să-l ajute până ar fi ajuns la un spital MEDEVAC[60] din K-City, însă nu mai era nimic de făcut.

Skipper era mort. Mort. Omorât de un nenorocit care probabil abia ştia să țină o armă în mână.

Roselli simțea că îi vine să plângă.

---

[60] MEDEVAC (Medivac) – Medical evacuation – unitate sanitară „de urgență" unde ajung victimele de pe câmpul de luptă pentru îngrijiri medicale, înainte de a fi duşi într-un spital specializat (celebrele M.A.S.H. fac parte din această categorie).

0950 Zulu -5

Cartierul General al SEAL Commando 7

Little Creek, Virginia

Era o audiere preliminară, dar cei doi ofițeri de Marină şi un subofițer ce stăteau la masa flancată de steagurile USA şi US Navy dădea procedurii un aer de Curte Marțială.

Captain Coburn şedea între adjunctul său, *Commander*[61] Monroe şi *Senior Chief*[62] Hawkins. Soarele matinal era filtrat de jaluzele. *Chief* Roselli stătea în fața lui în uniformă de paradă, cu picioarele uşor depărtate şi mâinile la spate, nemişcat ca o statuie şi foarte concentrat.

— Dar când *Lieutenant* Cotter a fost împuşcat – spunea Coburn – credeai că clădirea terminalului fusese asigurată, nu-i aşa, *Chief*?

— Nu ştiu, sir. Treaba era puțin confuză pe acolo.

— *Sky Trapper* a înregistrat comunicațiile voastre de atunci, *Chief*. Ce i-ai spus exact lui *Lieutenant* DeWitt a fost, cred…

Luă o hârtie de pe birou şi citi :

— Da. „L-T e rănit! Dracu' să te ia, am crezut că afurisitul de turn e '*clear*', în mă-sa!"

— De fapt, Captain, cred că mai degrabă am spus ceva de genul : „L-T e rănit! Trebuia să intru ca să fiu sigur că e '*clear*'". Cam aşa ceva. Ştiți, uneori e greu de înțeles ce se transmite prin radio, domnule.

---

[61] Commander – grad militar în US Navy (cod NATO - OF-4), echivalent *lt-colonel*.

[62] Senior Chief Petty Officer – grad în US Navy (cod NATO - OR-8), echivalent *plutonier-major*.

— Hmm. Am înțeles.

Coburn puse jos hârtia şi se lăsă pe spate, scaunul metalic scârțâind sub greutatea sa.

Coburn a fost un SEAL foarte, foarte mult timp şi ştia că Roselli îl acoperea pe DeWitt. Cei din SEAL aveau grijă de ai lor. Întotdeauna.

Monroe interveni.

— Deci, care este evaluarea ta asupra situației tactice, *Chief*? De ce nu a fost Turnul asigurat corect?

— Eh, la naiba, sir. Era o clădire mare, multe încăperi. Eram doar un pluton cu o grămadă de obiective de atins. Aveam doar 4 oameni în secțiunea *Delta*, plus *Lieutenant* DeWitt, pentru a asigura Turnul. S-ar fi putut să nu observe pe careva, sau s-ar fi putut strecura vreunul din urma lor.

— După părerea ta, s-ar fi putut infiltra cineva în acel Turn după ce a fost asigurat?

Roselli dădu din cap.

— Asta ar fi fost greu de prevenit, domnule. Eram al dracului de presați pentru că eram doar patruzeci. Şi oricum, a trebuit să abandonăm terminalul când ne-am aşezat în dispozitiv de apărare pe perimetru. Nu cred că puteam face treaba altfel decât am făcut-o.

— Înțeleg – spuse Coburn. Foarte bine, *Chief*. Mulțumesc. Eşti liber.

— *Aye, aye*[63], Sir[64]. Roselli se întoarse, dar apoi se răzgândi. *Captain*?

— Da, *Chief*?

— Vreau doar să spun că fiecare om din pluton a făcut o treabă de expert în această operație. Şi asta e

---

[63] Aye, aye - Am înțeles! – specific Marinei Militare (anglo-americane).

[64] Sir – Mod de adresare respectuos. Se utilizează în formula de adresare a unui subofițer către un ofițer, sau a unui ofițer către un altul cu un grad superior.

valabil şi pentru *Lieutenant* DeWitt. Dacă am fi fost mai mulți, poate că nu l-am fi pierdut pe L-T. Dar cred că nu putem ghici ce s-ar fi întâmplat.

— Ei bine, e un subiect de reflecție. Mulțumesc, *Chief*.

După plecarea lui Roselli, Coburn se uită la hârtiile din fața sa.

— Cam asta e, George, nu?

— *Yes, sir* – răspunse Monroe.

Îşi petrecuseră cea mai mare parte a zilei de ieri şi toată această dimineață, luând declarații de la toți membrii Plutonului 3. Raportul lor, rezultatul anchetei, va urma calea ierarhică până la *Rear Admiral*[65] Bainbridge, CONAVSPECWARGRU[66]-2.

Răspunsurile oamenilor au fost interesante. Ellsworth se auto-învinovățea că nu a fost în stare să-l salveze pe Cotter, iar DeWitt, evident, îşi asuma răspunderea pentru moartea lui Cotter deoarece *Delta* ratase lunetistul din clădirea terminalului. Fiecare om din Pluton, cu excepția lui DeWitt, făcuseră front comun, insistând că DeWitt şi *Delta* nu puteau fi învinovățiți pentru moartea lui Cotter.

Garcia, Frazier, Holt şi Nicholson au sugerat cu toții că Turnul ar fi trebuit aruncat în aer după cercetare, dar admiteau că lunetistul oricum ar fi găsit un loc de tragere în grămezile de moloz de unde l-ar fi doborât pe *lieutenant* la fel de uşor ca de pe terasă.

Coburn ştia dintr-o lungă experiență că nu există nici o cale sigură pentru oamenii din teren, de a le

---

65 Rear Admiral - grad militar în U.S.Navy [Cod NATO - O-6 *lower half* (cu o stea) şi O-7 *upper half* (cu două stele)]. Gradul de amiral are 5 trepte.

66 CONAVSPECWARGRU - Comandamentul Grupului Naval de Operațiuni Speciale de Război.

asigura aceeaşi securitate ca în orice bază militară din CONUS[67].

Dar avea sentimentul că de data asta s-ar fi putut totuşi face destule.

De când această Administraţie îşi începuse mandatul, climatul politic din Washington era defavorabil militarilor şi, în special, celor din forţele de elită. Erau destui şi la Casa Albă şi în Capitoliu, inclusiv actualul şef al House Military Affairs Committee, care nu aveau încredere în unităţile de elită, pe care le asociau cu operaţiile ilegale, „negre", „murdare", cu „*wetwork*"[68] şi minţirea Congress-ului.

La dracu', erau amirali şi generali care desconsiderau forţele speciale, afirmând că elitele atrag cei mai buni oameni, cel mai bun echipament, şi că-şi trăgeau partea leului din bugetul militar şi aşa redus.

Împreună – cei anti-forţele speciale din Pentagon şi anti-militari din Congress – au format o incredibilă alianţă, care avea ca scop eliminarea tuturor forţelor militare de elită. HMAC ţinuse toată săptămâna şedinţe televizate dezbătând finanţarea forţelor speciale şi, după cum mergeau treburile, era foarte probabil ca SEAL să fie desfiinţate.

Întreaga carieră a lui Coburn, în Navy, a fost legată de existenţa commando-urilor SEAL. E dureros să ştii că în curând s-ar putea să dispară.

Fir'ar dracu' al dracului! îşi spuse. Tare aş vrea să văd ditamai nava de război că poate să facă ceea ce Plutonul 3 tocmai a făcut!

---

[67] CONUS - Contiguous United States – cele 48 state cuprinse între graniţa canadiană şi cea mexicană (plus districtul Columbia). Termenul nu include Alaska şi Hawaii, precum şi teritoriile de peste mări şi posesiunile.

[68] Wet work (wet job, wet affair, wet operation) – este un eufemism pentru crimă/asasinat/vărsare de sânge. Termenul este preluat de la KGB-ul sovietic (mokroye delo – мокрое дело – wet job).

— Deci, *Captain*? întrebă *Senior Chief* Hawkins, trezindu-l din gândurile întunecate.

— Eh, DeWitt e nevinovat. N-am nici o îndoială. Ce zici?

— Aşa e – spuse Monroe. Doamne, să salveze nouăsprezece oameni de sub nasul unui întreg batalion al Gărzii Republicane cu numai un singur rănit dintre ostatici?

— Şi doar o singură pierdere din rândul forțelor care au efectuat raidul. E-al dracului de bine, indiferent ce crezi despre asta. Întreg Plutonul 3 a acționat admirabil. Voi sublinia asta în raport.

— De acord, domnule – răspunse sec Hawkins. Dar o s-o creadă şi ăia din vârful dealului[69]?

— Dumnezeu ştie, Ed. După cum au mers lucrurile în ultima vreme, vom fi norocoşi dacă ne va mai rămâne ceva din Navy după ce vor termina cu reducerile... Şi acum, domnilor, hai să plecăm de aici. Avem drum lung până la funeraliile de după-amiază.

---

[69] Cei din vârful dealului - Capitoliul – Congresul.

Marţi, 10 Mai

Ora 0930 (Zulu -5)

Cartierul General, Seal Commando 7

Little Creek, Virginia

Se auziră trei ciocănituri uşoare în uşă, şi *Captain* Phillip Coburn ridică privirea de pe biroul tip regulamentar, învechit, vopsit gri metalic, de unde coordona operațiunile SEAL 7.

— Intră.

Era aproape sigur că ştia ce o să urmeze.

Electrician's Mate Second Class Charles „Chucker” Wilson deschise uşa şi înaintă în fața biroului. Tânărul SEAL arăta impecabil în uniforma albă, cu boneta bine împăturită şi pusă la centură. Descoperit, nu salută, dar înțepeni în poziție de „Drepți” cu ochii privind țintă marele tablou cu USS *BonHomme Richard* luptând cu HMS[70] *Serapis*, aflat pe peretele din spatele lui Coburn.

— *Sir*! Cer permisiunea de a mă adresa, *Captain*, *sir*!

— Hai, lasă aiurelile de cazarmă, Chucker. Şezi blând, şi zi care-i treaba.

Wilson se linişti, dar numai puțin.

— Ăăă, da, *sir*. Adică, mulțumesc, *sir*…

— Vorbeşte, băiete.

Petty officer răsuci un moment *Budweiser*-ul de aur de pe bluza albă. La dracu’. Coburn şi-a dat seama pentru ce a cerut Wilson permisiunea, dar încă mai spera că se înşeală.

---

[70] HMS - Her or His Majesty's Ship – prefix la numele navelor din militare engleze (Royal Navy).

Wilson puse insigna SEAL pe biroul lui Coburn.

— Vreau să cer transferul. În flotă.

— Las'o dracu', Chucker, îți dai seama ce spui?

— Da, *sir*. Cred că da.

— Tocmai ai obținut *Budweiser*-ul... Când? Acum o lună?

— Nu-l merit, *sir*.

— Pe dracu'. Ofițerii care ți-au verificat activitatea după numire, nu sunt de acord. Le pui la îndoială competența?

— Cu tot respectul, *sir*, ei nu au fost la Shuaba.

— Tu nu-ți doreşti să serveşti în flotă.

— Ba da, sir.

— Un SEAL? Să decapeze vopseaua şi să tragă linii? Ai să devii atât de plictisit încât ai să te cațeri pe pereți în mai puțin de şase săptămâni. Ce dracu' te face să crezi că nu mai vrei să fii în SEAL?

— *Sir*, eu am fost cel desemnat să controlez Turnul de Control din Shaba. Nu ştiu cum s-a întâmplat, dar am ratat un ostil. Iar acest ostil l-a împuşcat pe L-T .

Coburn se lăsă pe spate balansându-şi scaunul pe două picioare. Îşi cântări bine cuvintele.

— Chucker, am anchetat treaba asta săptămâna trecută. Ce s-a întâmplat nu a fost vina ta. Nu a fost nici vina lui DeWitt, nu a fost vina nimănui. Nu erau destui oameni cu *Blue Water* pentru cercetarea amănunțită a turnului. Tu ai făcut cum ai putut mai bine...

— Cer iertare, *Captain*, dar eu am fost acolo. Ultima încăpere pe care am cercetat-o... Trebuia să intru, să vad mai de-aproape.

— Ne-ai spus toate astea la anchetă.

— *Captain*, toată clădirea era goală şi neluminată. Părea să fie goală, aşa că am crezut că e goală.

— OK. Ai dat-o în bară. Ai făcut o prostie. Asta nu înseamnă că nu poţi fi un SEAL. Chiar şi SEAL fac greşeli.

— Am dat-o’n bară, şi cel mai bun ofiţer pe care l-am cunoscut a încasat-o. Asta mi-a dat mult de gândit. Ce se va întâmpla data viitoare în timpul unei operaţii de luptă. Cu alt comandant de pluton? Voi fi acolo încercând să mă concentrez la misiune, dar mă voi gândi la Shuaba. Poate voi pierde prea mult timp cercetând o cameră. Întrebându-mă dacă n-am să greşesc iar. Domnule, ştiţi foarte bine că nu te poţi opri să te gândeşti la unele lucruri chiar şi în timpul unei misiuni. Dac-o faci, eşti mort. Şi poate şi nişte camarazi vor muri odată cu tine.

— Şi crezi că părăsirea unităţii SEAL este răspunsul?

— Da, *sir*. Aşa cred. E... cel mai bine. Pentru mine. Şi pentru echipă. Priviţi din punctul de vedere al băieţilor, *Captain*. Ei ştiu ce am făcut la Shuaba, şi ştiu şi ce n-am făcut. Credeţi că atunci când se vor afla într-o zonă de luptă, ar mai dori să le asigure spatele un nenorocit ca mine? Pun mâna-n foc că nu!

— Pe dracu’, Wilson – Coburn abandonă atitudinea paternă şi schimbând brusc tactica. Navy a cheltuit optzeci şi ceva de mii de dolari pentru instruirea ta, iar tu vrei să-ţi bagi pula-n ea cum ai dat prima dată rasol? Faci ca curva care ţi-o freacă dar nu te termină? Dacă Săptămâna Iadului nu te-a făcut să renunţi, de ce a-i face-o acu’?

— Acum e altceva, *sir*.

— Aiurea! Odată ajuns SEAL, rămâi SEAL pe veci! Cred că te-ai putea simţi OK numai în commando!

— Poate că nu, *sir*. Dar cred că e mai bine să plec.

Coburn îl examină îndelung pe tânăr. Wilson avea doar douăzeci şi trei de ani şi – deşi avea acea înfăţişare

periculoasă, specifică celor din SEAL – era totuşi vulnerabil. Ca şi cum ceva s-ar fi rupt în sufletul lui. La urma urmei, poate că puştiul, cunoscându-se pe sine, îşi dădea seama ce e mai bine pentru el şi pentru camarazi.

— Hmm. Uite care-i treaba. Îți aprob transferul, Wilson, dar nu înapoi în Flotă. Sunt o mulțime de locuri în cadrul SEAL, unde experiența ta poate este binevenită. Administrație, Informații, plierea paraşutelor. Ce zici de SDV ?

Pe buzele lui Wilson apăru un fel de zâmbet când auzi de SDV-işti. Cei mai mulți dintre SEAL ajunşi la SDV considerau ca se află intr-o fundătură – în ceea ce priveşte cariera de luptător – de unde încercau să scape la prima ocazie.

— Eu... aş prefera să mă întorc la Flotă...

— Ştii ceva? I se fâlfâie Marinei de ce vrei tu, mister[71]. Ai pretenția că te gândeşti la ce e mai bine pentru Echipe? Şi eu la fel. Am investit o grămadă în tine, fiule. Chiar şi tu ai investit în tine. Nu am de gând să te las să dai cu piciorul la tot, fără a-ți lăsa şansa să te mai gândeşti. Pricepi, fiule?

— D-da, *sir*. Era abătut de parcă tocmai fusese condamnat la muncă silnică pe viață. Dacă aşa spuneți dvs...

— Aşa spun eu. Voi completa personal ordinul necesar, în această după-amiază. Voi scrie şi o scrisoare de recomandare pentru viitorul tău comandant cum că ai permisiunea să te întorci oricând în unitatea de combat. Pentru că eu sunt convins că eşti un SEAL

---

[71] Mister – domnule – este modul de adresare al militarilor către civili. Însă când este folosit de un grad superior ce se adresează unui subordonat în timpul unei admonestări constituie o amenințare voalată cu „*dishonorable discharge*” (darea afară din armată şi pierderea beneficiilor).

veritabil, şi nu vei fi niciodată mulțumit cu altă activitate.

— *Yes, sir!*

— Acu' şterge-o d'aici! Aruncă insigna înapoi în mâna lui Wilson. Ia şi chestia asta cu tine.

— *Aye, aye, sir.*

Coburn rămase – balansându-se cu scaunul – mult timp după plecarea lui Wilson. Puştiul se va întoarce, era foarte sigur. Dar, între timp, îl lăsase pe Coburn cu o problemă administrativă dătătoare de dureri de cap, o fisură în Plutonul 3 – echipa *Gold*.

Adevărata problemă era moralul Plutonului 3, al cărui nivel căzuse ca un bolovan după funeraliile lui Cotter. Ar fi fost chiar norocoşi – Coburn o ştia – dacă Wilson ar rămâne singurul membru al commando-ului care pleca.

Se întinse către butonul interfonului.

— B.!

— *Yes, sir* – răsună vocea *yeoman*[72]-ului din celălalt birou.

— Avem ceva înlocuitori în *baltă*? Gradați sau subofițeri?

— Nimic, sir. Îmi pare rău, dar coşul e gol. La Little Creek, cel puțin.

La dracu'! Era sigur că aşa era situația.

— OK! Se pare că va trebui să căutăm la Coronado.

Se întreba cu cine îl va înlocui pe Wilson.

---

72 Yeoman – soldat care îndeplineşte atribuții de secretar.

Ora 2130 (Zulu -5)

Barul Samelli

Norfolk, Virginia

Veniseră la barul Samelli cu intenția de a face o băută serioasă, în amintirea lui L-T. Mackenzie comandase obişnuitul lui gin Bombay, cu care se obişnuise încă de pe vremea când era în SEAL Commando 6, apoi se întoarse cu fața către sala semiobscură a barului.

Lucrurile tocmai începeau să se încălzească. *Radioman First Class* Ronald „Bearcat”[73] Holt era jos pe podeaua barului în poziție de flotări pe degete. Lucy, una dintre chelnerițe se întinsese pe spatele lui, cu fața-n sus şi cu mâinile fixate de centură. Părea atât de mică şi neajutorată.

— OK! strigă Fernandez fâlfâind un teanc de bancnote. Bagă o sută! Gata... dă-i drumu’!

— Stai aşa! inteveni Roselli dând din mâini. Stai aşa! Îndoi piciorul şi-şi scoase din teaca de la bocanc pumnalul de commando Sykes-Fairbairn, negru cu dublu tăiş.

— Hey, hey! avertiză un barman. Fără arme pe-aici! Băieți, ştiți regula!

— E’n regulă! spuse Roselli rânjind. Totul e absolut sub control. Trebuie să respectăm toate regulile... toate... Totul trebuie să fie kosher![74] Iar aici avem o poziție a dracu’ de excitantă! Fusta scurtă a lui Lucy se ridicase pe coapse dezvelind chiloțeii albi.

---

[73] În slang – un tip foarte păros.

[74] Kosher – alimente gătite conform normelor religioase (kashrut) evreieşti. Deci: corect, conform regulamentelor.

Delicat, fără să-i atingă picioarele cu vârful pumnalului, Roselli trase fusta decent.

— O adevărată operație chirurgicală, Razor – spuse Boomer.

— Chiar aşa – răspunse Roselli. Dar n-am vrea să ni se aducă vreo acuzație de hărțuire sexuală, nu?

Unii dintre SEAL chicotiră, în timp ce alții îl huiduiră.

— Eşti un adevărat gentelman, Razor – spuse Lucy dulceag.

Câțiva mormăiră, iar Boomer a aruncat în ei o mână de floricele/popcorn.

— Hey, nu pot fi de folos dacă nu sunt crezut – spuse Roselli. Deci, pariurile sunt acoperite, domnişoara e şi ea acoperită, noi suntem gata? OK, începem!

Holt începu să facă flotări în ritm de una pe secundă. Unii dintre SEAL numărau :

— Unu! Doi! Trei!

— Hey, Holt! Nu trişa! Până jos!

— Până jos le fac!

— Nu cred că ea e destul de grea!

— Chiar, de ce nu încerci cu un buştean?

— Sau una grasă?

— Du-te dracu' Razor! replică Holt.

— Doi'şpe! Trei'şpe! Pai'şpe!

O seară obişnuită, liniştită de vineri la barul Samelli, îşi zise MacKenzie, cu mâinile pe paharul cu gin. Samelli, micul bar-restaurant de pe şoseaua Little Creek, în estul Norfolk-ului, era de mult timp adăpătoarea preferată a personalului naval, dar de la înființarea Commando-ului 7, practic s-a transformat în proprietate privată, teritoriul strict al celor din SEAL, unde străinii intrau doar pe riscul lor.

— Începe să obosească! Uite ce față are!

— Nuu, abia îşi face încălzirea!

— ...douăzeci! Şi unu! Şi doi!

— De fapt, se gândi MacKenzie, chiar era destulă linişte în seara asta, ceea ce îl cam nelinіştea. Erau doar şapte SEAL în tot localul, inclusiv el, toți în civil, şi nici unul dintre ei nu-i băgase măcar în seamă pe cei câțiva puşcaşi şi marinari pe care i-au găsit acolo la venire.

Pe dinafară păreau aceeaşi ca totdeauna, hotărâți să se îmbete, dar era o notă forțată în râsul lor, o amărăciune în glumele şi băşcălia făcute, care-i confirmau lui MacKenzie ceea ce observase toată săptămâna.

Moralul plutonului era al dracului de coborât. În ultimul timp, cam orice glumiță a fost considerată mai mult o insultă, şi au fost şi câteva bătăi de-a lungul ultimilor zile.

Într-un colț, Doc Ellsworth se arăta total nepăsător față de pariul pus pe flotări. Agățase două fete, o blondă şi o roşcată, şi le arăta faimosul lui număr de băut două beri simultan, ținând două sticle în dinți, fără mâini, şi înghițind conținutul cu gâlgâituri sonore. Pe fete, MacKenzie le văzuse mai înainte împreună cu alți doi militari. Restul celor din SEAL erau adunați în jurul lui Holt şi al lui Lucy.

— Patruj'trei! Patruj'patru! Patruj'cinci!

Doc aruncă sticlele goale şi se aplecă peste masă.

— Ei, ce dracu', băieți! N-ar fi mai bine ca Lucy ar fi dedesubt în timp ce el execută?

— Chiar, Doc, aşa e! Hey Holt, găozarule! O faci de-a'n'doasele! Fata ar trebui să fie sub tine!

— Cinj'doi! Cinj'trei! Cinj'patru!

— Stai! Stai! striga Garcia. O rezolv eu!

Şi se aruncă peste cei doi. Lucy se zvârcoli sub el chicotind. Holt a ezitat câteva clipe sub greutatea mărită, apoi şi-a reluat mişcările.

— Şai'zeci! Şai'ş'unu! Şai'ş'doi!

— Hey, e un sandvici „Lucy"! anunță Nichlson. Specialitatea casei la Samelli! Arată foarte bine!

Roselli a început să râdă când Garcia a sărutat-o pe Lucy pe obraz.

— Oricum, e distractiv.

— Ce mama dracu' se-ntâmplă acolo la spate? a întrebat Holt aflat la baza „pachetului", deşi nu ratase nici o flotare. Garcia! Dă-ți curu' jos de acolo! Pariul n-a fost aşa!

— Yeah, car-te de-acolo, Garcia! a strigat Miguel Fernandez, fața-i neagră de latino, devenind şi mai întunecată pe măsură ce se apropia de trioul ce continua mişcarea de ridicare. Am pariat destui bani pe călărirea lui Ron iar tu anulezi pariul!

— Şi asta nu e tot ceea ce se călăreşte pe Ron! Spuse Roselli, râzând uşor.

Fernandez l-a înhățat pe Garcia de centură şi l-a smucit de pe trupul lui Lucy. Ea scoase un țipăt ascuțit şi era aproape să cadă de pe Holt.

— Lasă-mă jos, băi găoază! a urlat Garcia.

— Cine-i găoză, băi sulică mică de avorton?

Într-o clipă, atmosfera s-a transformat de la camaraderie la o izbucnire de furie. Fernandez a lansat un croşeu de dreapta care s-a proptit în obrazul lui Garcia şi l-a aruncat peste o masă.

— Voi doi, terminați-o! a răcnit MacKenzie, îndreptându-se rapid spre ei.

Pe podea, Holt continua să-şi facă flotările cu Lucy, în continuare agățată în spatele său. MacKenzie s-a băgat între cei doi şi i-a înhățat de guler, ținându-i la distanță cu brațele sale lungi.

— V-am spus s-o terminați, capete seci! Nu a ridicat vocea, dar gheața din spatele cuvintelor a reuşind să

pătrundă prin furia oarbă ce-i stăpânea pe amândoi SEAL. Mie mi se fâlfâie, dar lui L-T nu i-ar fi plăcut să vadă cum vă omorâți unul pe altul. Voi doi, înțelegeți ce vă spun?

— Mac... dădu să zică Garcia, gâfâind. Afurisitu'...

— Las'o baltă, Boomer! Linişteşte-te!

— *Chief*...

— Şi tu, Rattler. Am spus : Lui L-T nu i-ar fi plăcut!

Replica îi opri imediat. MacKenzie putea să vadă cum cheful de bătaie al celor doi se topea.

— Dați-vă mâna!

Îşi strânseră mâinile bărbăteşte... apoi se îmbrățişară. MacKenzie se dădu înapoi, înclinând capul aprobator şi se întoarse iar cu fața spre bar.

— Aa, înduioşător – se auzi din fața restaurantului. Proştii[75] se îmbrățişează.

— O fi primăvară – adăugă altă voce tunătoare, de bas. Sezonul de împerechere pentru amărâții din SEAL.

— Copilaşi, ascultați-o pe mămica şi jucați-vă frumos unii cu alții!

Se făcu o linişte mormântală la auzul jignirilor. O duzină de străini intraseră în bar, şi se apropiau încet înconjurând grupul compact de SEAL. Şi ei erau in haine civile, dar părul tuns zero deasupra urechilor – *whitewalls* in jargon militar – îi dădea de gol.

Marines. Puşcaşi marini în permisie şi se vedea clar că sunt puşi pe scandal.

— Băi, SEALies, faceți al dracu' de multă gălăgie – mârâi unul dintre puşcaşi. Era un sergent instructor deşirat, parcă scos dintr-un afiş de recrutare, cu acea înfățişare de maşină eficientă de ucis.

---

[75] Joc de cuvinte bazat pe asemănarea de pronunție: SEALies ~ Sillys – proşti.

— Yeah, îl susținu un altul. Nu-ți poți auzi nici măcar propriile gânduri.

Avea şi acesta cam 1,90 m şi vreo 120 kg numai muşchi bine reliefați de antrenamente. Când îşi aplecă amenințător căpățâna blonda, semăna perfect cu luptătorul acela de wrestling de la TV, Hulk Hogan.

— Şi asta'i o problemă pentru creierii voştri de rahat, băi *jarhead*[76]? zise Fernandez, care dăduse uitării cearta cu Garcia. Numai uitându-se cineva la voi şi-şi dă seama că nu aveți cu ce gândi!

— Oups, – făcu primul puşcaş scuturându-şi mâna ca şi cum s-ar fi fript – uite un curist care face pe duru'. Ar cam trebui să i-o tragem, nu-i aşa băieți?

— Hei, fără bătăi în bar! strigă barmanul. Ieşiți afară sau chem Poliția.

— Nici n-ai să ai timp, tataie – interveni alt puşcaş. O să dăm noi cu mopu' nițel p'aici!

— Yeah, nici un avorton de SEAL nu se poate pune cu Marines – spuse uriaşul. Îşi încordă brațele scoțându-şi în evidență relieful muscular impresionant de masiv.

— Deci, voi, grohăitorilor[77], sunteți mai buni decât noi cei din SEAL, nu? întrebă Roselli, dându-se mai aproape. Avea în ochi o licărire primejdioasă.

Uriaşul puşcaş fie nu văzu această licărire, fie era prea beat ca să-i pese.

— La dracu'! Toți SEAL sunt nişte pămpălăi! Este, fraților?

— Aşa-i, Fred! Aprobară toți în cor, dar, probabil că Fred nu-i mai auzi. Roselli înaintă puțin făcând o mişcare rapidă cu mâinile, puşcaşul zbură prin aer cu roatele'n sus şi ateriză într-un castron mare cu popcorn

---

[76] Tip de tunsoare militară & una dintre poreclele puşcaşilor marini.

[77] Grunts – *grohăitori*, una dintre poreclele puşcaşilor marini.

de pe tejghea, după care se rostogoli în spatele barului într-o avalanşă de sticle şi snack-uri.

Lucy țipă şi se zvârcoli încercând să se ridice de pe Holt înainte ca un alt puşcaş „zburător” să aterizeze peste ea. Se adăposti sub o masă împreună cu unul din patronii barului. Un al doilea puşcaş se propti cu fața într-un stâlp-totem[78] de lemn, îmbrățişându-l drăgostos pentru un moment, apoi alunecă uşor pe podea.

Dând pe gât restul de gin, MacKenzie evaluă situația. Evident, era de datoria lui – ca cel mai mare în grad – să oprească bătaia înainte ca vreo unul să fie rănit sau barul să rămână fără veselă întreagă. Fiind cel mai în vârstă, oamenii din Plutonul 3 aşteptau de la el să se poarte ca un conducător şi să dea un exemplu bun. Era, practic, un fel de tată pentru aceşti tineri şi-şi lua foarte în serios această datorie.

Ridică paharul şi se sprijini de bar, uitându-se aprobator cum Nicholson – printr-o perfectă tehnică de autoapărare *Hwrang-do*[79] – bloca cu uşurință atacul furios al unui puşcaş basculându-l zgomotos peste nişte scaune. MacKenzie fusese îngrijorat de moralul plutonului, dar după cum de altfel şi crezuse, poate tocmai de o cafteală zdravănă aveau nevoie băieții. Se crispă puțin, când Holt, ridicându-se de pe podea ca un diavol din infern, înhăță de guler doi puşcaşi, pocnindu-i cap în cap. Yeah, asta era ceva ce făcea adrenalina să curgă, ceva ce le reamintea cât de bine era când acționau împreună.

Fernandez şi Garcia stăteau spate'n'spate, acoperindu-se reciproc după ce se luptaseră unul cu

---

[78] Sculptură ce reprezintă un animal, plantă sau obiect considerat de unele triburi primitive ca strămoş şi protector al populației respective şi venerat ca atare.
[79] Stil de luptă/artă marțială coreeană.

altul. E bine! Un puşcaş îl doborî pe Boomer izbindu-l cu un scaun. Fernandez se răsuci şi lovind scurt în față – din săritură – puse adversarul jos.

Un puşcaş îl prinse pe Doc Ellsworth într-o îmbrățişare de urs.

— Şezi blând, amice – zise Doc – eu nu-s combatant.

Brusc, fața puşcaşului se făcu vânătă şi se prăbuşi la picioarele lui Doc trăgându-şi cu greu respirația. Doc îşi aranja ținuta, şi se uită în jos la victima ce se zvârcolea de durere.

— Dacă durerea persistă sau dacă observi urme de sânge în urină, vino mâine la mine să te consult.

Holt se lovi de bar chiar lângă MacKenzie.

— La dracu', Big Mac, n-ai de gând să dai o mână de ajutor?

— Ba vă ajut – replică MacKenzie. Trase un gât, apoi coborî paharul. Nu vă fac raport pentru bătaie la nici unul. Hey, fii atent!

La câțiva metri mai încolo un puşcaş îl înhățase pe Fernandez pe la spate încercând să-l lovească cu o sticlă. Urletul lui Holt nici nu se stinsese şi puşcaşul deja scăpase sticla când acesta, aruncându-se înainte, îi placă pe cei doi, trântindu-i la pământ.

Şi dintr-odată, se făcu linişte în barul Samelli.

— *Clear*! anunță Boomer stând călare peste un puşcaş amețit.

— *Clear*! zise şi Holt.

— *Clear*!

— *Clear*!

— *Clear* şi aici!

— Şi aici *Clear*! Anunțau alți SEAL din diversele părți ale barului, şi MacKenzie făcu o numărătoare rapidă. Şase SEAL pe picioarele lor. Cu el, şapte. Doisprezece puşcaşi căzuți. „Căzuți” rău!

MacKenzie oftă, şi, aplecându-se, întoarse capul unui puşcaş inconştient ca să nu se înece într-o baltă de lichior vărsat pe podea. Apoi îşi îndreptă spatele şi-şi scoase portofelul din buzunarul de la spate.

— Îmi pare teribil de rău pentru toate astea, Pete – spuse, întinzându-i o bancnotă de 50 $ şi cinci de 10 $ proprietarului. Suma acoperă paguba?

Samelli înconjură barul cu privirea. De fapt, pagubele nu erau mari. Oamenii fuseseră surprinzător de reținuți de data asta. Doar puşcaşii zdrobiseră ceva mobilier.

— E'n regulă, Mac. Mulțam. Mai bine dispăreți rapid. Băieții au chemat Poliția când a început panarama.

— Am plecat. Îşi cuprinse camarazii într-o privire. Hai, eroilor. *E & E*[80], pas alergător.

— Au, *Chief* – gemu Doc. Deja reintrase în elementul său şi avea amândouă brațele în jurul a două fete. Tocmai am trecut la partea mişto!

— Mişcă-ți fundu', Doc. Sau vrei să-ți pierzi timpul în arest. Dați-i drumu'!

— *Hop 'n' pop!*

— *Prowl 'n' growl!*

— *Shoot 'n' loot!*[81]

Plecarea din bar semăna mai mult cu un marş victorios decât cu o retragere. Se înghesuiră în două maşini cu care veniseră şi au accelerat pe Virginia Creek Road înainte ca sirenele să se apropie.

Pentru că noul locotenent trebuia să apară abia mâine, MacKenzie socoti că era destul timp pentru o celebrare adevărată. În memoria *Lieutenant* Cotter, desigur. Pentru că era clar că cel nou, oricine ar fi fost

---

80 Evasion and Escape – evitare şi evacuare.

81 Expresii porno (în slang), oarecum echivalente cu mai „eleganta" FUCK & RUN. În argou militar descriu modul de acțiune al commando-urilor: atac scurt, devastator, urmat de retragere rapidă.

el, nu va fi în stare să ia locul lui L-T.

— Haideți, băieți, strigă peste gălăgia din Chevy-ul lui Doc. Maşina lor era în față. Mergem în recunoaştere. La stânga spre lumină!

— Aşa te vreau, Boss! strigă Roselli de pe bancheta din spate. La dracu', un moment crezusem că ai dispărut din peisaj!

Chevy-ul viră scurt, urmată de maşina lui Holt.

Urma o noapte „lungă” pentru cetățenii din partea de est a Norfolk-ului.

Ora 0915 (Zulu -5)

Arestul Poliţiei din Norfolk City

Norfolk, Virginia

— Ah, haide, Ray, spuse MacKenzie. Sunt sigur că băieții doar s-au încins puțin. Ştii cum e!

— „Încins puțin”, da? Căpitanul Raymond Nagel de la Poliția Norfolk îl fixă pe MacKenzie cu cea mai neagră încruntătură pe care o văzuse acesta, în timp ce arăta cu un deget uscățiv spre un teanc de rapoarte de pe birou. Uite ce, Mac. Am aici 37 de reclamații din partea de est a Norfolk-ului.

MacKenzie deja contabiliza posibilele pagube. Slavă Domnului că polițistul din spatele biroului era un vechi prieten. Îl cunoştea pe Ray Nagel încă din Vietnam – fusese *Gunnery Sergeant*[82] în US Marine Corps (Puşcaşi Marini) – şi, de când fusese transferat la Little Creek, nu era prima oară când „discuta” cu Nagel ca reprezentant oficial al Departamentului de Poliție.

— Eşti sigur că au fost oamenii mei, Ray? Am auzit că nişte puşcaşi au fost bine „torpilați” şi…

— Sunt ai tăi, suntem absolut siguri, Mac. Nagel trase aproape un alt teanc de hârtii şi le studie cu atenție.

— *Chief Machinist's Mate* Thomas Roselli. *Radioman First Class* Ronald Holt. Sunt ai tăi?

MacKenzie oftă :

— Ai mei.

---

[82] Gunnery Sergeant (uzual *Gunny*) – grad militar în US Marine Corps (cod NATO OR-7), echivalent *plutonier*.

— Voiam doar să fie clar. OK, la 9:40 PM am primit un apel telefonic de la un bar cum că ar fi început o bătaie. Am ajuns acolo imediat după Poliția Militară şi am găsit 12 puşcaşi care arătau de parcă se ciocniseră cu un buldozer. Nimeni n-a spus ce s-a întâmplat, dar aceste mici frecuşuri între *gyrens*[83] şi SEAL sunt obişnuite, nu-i aşa, Mac?

MacKenzie ridică din umeri.

— Ray, eu nu pot fi sigur că băieții mei au făcut-o. Erau în bar?

— Tu nu ştii?

— Hey, eu te întreb pe tine, da?

— Yeah, OK! Bine. La 10:15 PM am primit alt apel de la Night's Rest Hotel. Se pare că nişte tipi se cățărau pe fațada hotelului. Cinci etaje. Câțiva oaspeți au fost deranjați şi au chemat poliția. Au fost şi nişte reclamații privind o petrecere neobişnuit de zgomotoasă la etajul cinci, şi rapoarte despre câteva tinere care alergau goale pe coridoare, urmărite insistent de câțiva bărbați indecent de goi.

Până am ajuns acolo douăzeci de minute mai târziu, deja primisem alt apel, de la securitatea hotelului. Ni se spunea că managerul hotelului se dusese la etajul cinci pentru a verifica reclamația privind petrecerea. Când a ajuns şi poliția la etajul cinci, s-au împiedecat efectiv de un bărbat şi o femeie care făceau amor în fața liftului. Alți patru bărbați aflați în camera înregistrată pe numele „dl. Smith” amenințau să-l arunce pe manager pe fereastră de la cinci în piscina de jos. Omul tău Holt îl

---

[83] Porecla obişnuită pentru soldatul american este GI. Puşcaşii marini au vrut să nu fie amestecați cu pifanii şi au mixat: GI-Marines = *gyrens*.

ținea de glezne suspendat prin fereastră, cu capul în jos. Ăsta-i *assault*[84], Mac. E al dracu' de serios.

MacKenzie gemu. După încăierarea de la barul Samelli de astă noapte, au mai trecut pe la încă un bar sau două înainte ca Garcia să se facă pulbere şi să adoarmă pe trotuar. MacKenzie l-a dus înapoi la bază. Tura asta nouă de distracție avusese loc probabil după ce plecase el. La dracu'! Şi doar le spusese...

— Care-i varianta băieților mei, Ray?

Polițistul făcu o față lungă.

— Zic că ar fi avut o mică întrunire liniştită cu nişte... prieteni, iar managerul a folosit un limbaj insultător şi plin de amenințări, iar ei doar au încercat doar să-l liniştească.

— Aha. Pare corect.

— Camera era devastată. Patul era sfărâmat, iar aşternuturile şi salteaua aruncate într-un colț, ceea ce explică de ce cei doi şi-o trăgeau pe coridor. Cada din baie era plină cu ceva ce, mai apoi, a fost identificat a fi JELL-O[85] de lămâie. Şi mai erau şi o mulțime de baloane colorate atârnate peste tot, de fapt prezervative umflate. „Dl. Smith" a fost identificat de manager ca fiind *Chief* Roselli al tău. Polițiştii i-au arestat pe Roselli şi Holt. Amândoi erau în stare de ebrietate şi au opus rezistență.

— Au! Cât de rău s-au opus?

— Unul din oamenii mei are o mână ruptă, Mac. Alți patru au o colecție întreagă de vânătăi şi contuzii.

— Asta e bine. La dracu', Ray, ştii la fel de bine ca mine că dacă băieții mei s-ar fi opus cu adevărat arestării...

---

[84] Atac violent care are ca urmare rănirea victimei.
[85] Desert gelatină (jeleu) cu diverse arome de fructe.

— De asemenea au rupt cinci bastoane cu lovituri de karate şi au aruncat două revolvere, o pereche de cătuşe, şi pe unul din oamenii mei în cada cu jeleu.

MacKenzie oftă.

— Ai trimis cinci oameni ca răspuns la apelul telefonic?

— Opt. Ce dracu', Dispecerul lansase un apel tip 10-34. Asta înseamnă „revolte de stradă" în plină desfăşurare. Până la urmă am reuşit să-i reținem pe Roselli şi Holt, dar ceilalți trei au fugit. Cel de pe coridor a ieşit pe o fereastră şi a coborât escaladând fațada clădirii. Ceilalți doi au plonjat – am spus *plonjat* pe fereastră, cinci etaje – direct în piscină. Au fost băftoşi că era chiar sub fereastra lor. Dar o bătrână a trebuit internată în spital.

— Doamne! Au aterizat peste ea?

— Nu. A suferit doar un şoc. Oaspeții de la piscină au fost, mai degrabă, speriați, putem spune, de căderea bruscă în apă a doi bărbați în pielea goală.

— Femeia e OK?

— Mda. Dar nu datorită băieților tăi. Unul a fost văzut ultima oară traversând terenul de golf într-un Chevy tip '91, după ce a doborât un palmier şi un gard ornamental. Cei de la hotel au calculat factura pagubelor, care se ridică la... – Nagel consultă altă hârtie de pe birou – două mii, trei sute, nouăzeci şi cinci dolari. Distrugerea patului, peluza, copacul, gardul. Dumnezeule, Mac, asta e ultima picătură. Putem să-ți punem oamenii sub acuzare pentru atac, lipsire de libertate, rezistență la arestare, distrugerea intenționată a proprietății...

— Ray, să ți-o spun direct. Aceşti băieți tocmai s-au întors dintr-o misiune. O misiune reală. Şi şi-au pierdut

comandantul în luptă. Vorbesc serios. Sunt realmente afectați rău.

Nagel făcu ochii mari.

— Pe bune?

— Ray, ştii că nu te-aş minți. Am pierdut un om valoros.

— Unde s-a întâmplat, Mac? În Iraq?

— Mai ştii şi că nu-ți pot spune nimic.

Nagel respiră adânc.

— Uite, Mac, înțeleg cum stă treaba, şi ştii că vreau să-ți fac o favoare. Dar ăsta este un oraş liniştit, şi nu le pot permite băieților tăi să-şi facă de cap distrugând totul doar ca să se relaxeze. I-am acoperit pe cei din SEAL şi altădată, dar...

— I-ai pus sub acuzare, Ray?

— Încă nu, dar...

— Managerul hotelului a depus reclamație?

Nagel se încruntă, apoi clătină din cap fără tragere de inimă.

— Dacă sunt despăgubiți, nu fac reclamație. Cred că managerul s-a simțit atât de uşurat când a scăpat de ei, încât preferă să facă uitat totul.

MacKenzie scoase carnetul şi începu să completeze un cec. *Senior Chiefs* de la Little Creek aveau la dispoziție un fond secret tocmai pentru astfel de situații de urgență. Roselli, Holt, Doc, Fernandez şi Nicholson vor fi încurajați să „contribuie” la acest fond, cum o mai făcuseră de câteva ori în trecut. Scrise suma de trei mii, detaşă fila de cec şi o dădu lui Nagel.

— Asta-i pentru pagube, Nagel. Şi dacă mai trebuie ceva... poate o donație pentru fondul Poliției...?

Nagel a luat cecul şi-l puse într-un sertar.

— Mulțumesc, Mac. Polițiştii apreciază gestul tău. Totuşi nu pot să fac mereu curățenie după SEAL.

„Şedinţa” care a urmat a fost dură, dar nu cât s-a temut MacKenzie. Cel puţin, de data asta, nu au fost acuzaţii oficiale ale Poliţiei împotriva oamenilor săi, şi putea să rezolve situaţia milităreşte, prin aplicarea de sarcini suplimentare şi „contribuţie” la fondul special. Desigur, dacă cineva ar fi dorit să fie scos la Raport[86] la comandant… era liber să o facă.

Se întreba, totuşi, ce va crede noul comandant de pluton despre toate astea. Poate e mai bine să nu ştie nimic.

Trebuiau să-i ţină pe Roselli şi Holt departe de el, ambii având ochii umflaţi şi asortaţi cu nişte vânătăi urâte.

— Voi doi – li se adresă el ameninţător – aveţi o grămadă de explicaţii de dat. La dracu’, oare ce va crede noul locotenent despre toate astea?

SFÂRŞIT

[86] Captain's mast – pe vechile veliere, când un marinar se făcea vinovat de o abatere gravă, era adus în faţa căpitanului care îi stabilea pedeapsa (de obicei biciuirea). Locul unde avea loc judecata şi aplicarea pedepsei se afla la piciorul catargului (mast) principal. Expresia s-a păstrat (Captain's mast - scos la Raport la Comandant), dar judecata se face acum pe puntea numită Quarterdeck.